

meridian

Zákaznický magazín JLV, a. s. | JLV Customer Magazine

VELKÝ „PLOVOUCÍ“ KONCERT NA VLTAVĚ BIG “FLOATING” CONCERT ON THE VLTAVA

Tenor, který dobyl
svět i Prahu

ANDREA BOCELLI

Tenor who conquered
the world and Prague

ÚŽASNÁ ATMOSFÉRA STOLETÉ RESTAURACE V PRATERU

AMAZING AMBIENCE
OF THE CENTURY-OLD
RESTAURANT IN PRATER

ČESKÉ SVATEBNÍ MENU CZECH WEDDING MENU

PO PŘEČTENÍ ČASOPIS
PROSÍM VRAŤTE!
PLEASE RETURN
AFTER READING!

Vizovická Slivovice

... to nejlepší
z našich
sadií

R. JELÍNEK

**NAVŠTIVTE NÁS!
VISIT US!**

PRAHA

MUZEUM SLIVOVICE R. JELÍNEK - 5D ZÁŽITEK S VŮNÍ SLIVOVICE
SLIVOVITZ MUSEUM PRAGUE - 5D EXPERIENCE WITH THE SWEET SCENT OF SLIVOVITZ
U Lužického semináře 116 • 118 00 Praha 1
+420 724 814 034 • www.muzeumslivovice.cz

VIZOVICE

R. JELÍNEK NÁVŠTĚVNICKÉ CENTRUM VIZOVICE - EXKURZE A OCHUTNÁVKY
R. JELÍNEK VISITOR CENTRE VIZOVICE - TOURS AND TASTING
Razov 472 • 763 12 Vizovice
+420 725 653 115 • www.rjelinek.cz

Vážení cestující, milí hosté,
je to poprvé, kdy je na titulní straně
palubního časopisu Meridian někdo jiný,
než reprezentant naší země. Česká republika se
od 1. července tohoto roku ujímá předsednictví
EU, a tak padla volba na jednoho ze slavných
Evropanů, jakým je Andrea Bocelli. Jeho květnový
koncert ve vyprodané pražské O2 areně byl
důkazem spojení mezi národy, kterým hudba
přednesená jeho fenomenálním tenorem skutečně
je. Byl to nejen pro mne nezapomenutelný zážitek
v této pro Evropu těžké době, době války na
Ukrajíně, kterou stále musíme mít na paměti...

Velmi si vážím všech umělců, kteří svým
způsobem válku odsuzují a nutí nás k hlubšímu
zamyšlení. Proto v tomto časopise poprvé za jeho
sedmnáctiletou historii publikujeme malbu z pro-
středí street artu. Jedná se o obrázek děvčátka na
stěně domu nedaleko sídla naší firmy, které pod
ukrajinskou vlajkou schovává oblíbené hračky
evropských dětí. Stejně jako autor Chemis si v du-
chu řeknete: „Nedovedu si představit tu bezmoc,
bolest a strach, které na Ukrajině prožívají obyčej-
ní lidé a hlavně děti“. Ano, Ukrajina nyní bojuje
za svou budoucnost a svobodu, stejně jako i za
tu naši. My jsme si nesvobodu po roce 1968 také
zažili, a tak i dnes s Václavem Havlem věřím, že
„Pravda a láska musí zvítězit nad lží a nenávistí!“. Pomáhejte, prosím, Ukrajině dál každý dle svých
možností.

A teď se aspoň po dobu Vaší cesty nechte uná-
šet krajinou a společně s naší gastronomickou
nabídkou si užívejte klidnou a bezpečnou jízdu,
neboť jak už víte, „S námi cesta chutná“. ○

Dear readers, dear guests,
it is the first time that on the cover of
Meridian on-board magazine you can see
someone other than a representative of our country.
The Czech Republic takes over the presidency of the
Council of the EU on 1 July 2022, so our choice fell
on one of the famous Europeans, Andrea Bocelli. His
concert in the sold-out O2 Arena in Prague in May was
proof of the connection between the nations, which
the music performed by his phenomenal tenor really
is. That experience was unforgettable not only for
me as it came in these difficult times for Europe, the
times of war in Ukraine, which we still have to keep in
mind...

I really appreciate all the artists who, everyone in
their own way, condemn the war and make us think
more deeply. That is why, for the first time in the
magazine's seventeen-year history, we are publishing
a painting from the street art environment. This is
a picture of a little girl on the wall of a house near the
headquarters of our company, who is hiding favourite
European children's toys under the Ukrainian flag. Like
its author Chemis, you will say to yourself: "I cannot
imagine the helplessness, pain and fear that ordinary
people, especially children, experience in Ukraine."
Yes, Ukraine is now fighting for its future and its
freedom, as well as ours. We also experienced our lack
of freedom after 1968, so even today I believe together
with Václav Havel that "Truth and love must prevail
over lies and hatred!". Please keep helping Ukraine,
everyone to the best of their ability.

And now, at least for the duration of your journey,
let yourself be carried away by the scenery and,
together with our gastronomic offer, enjoy quiet and
safe travel, because as you already know, "The journey
tastes great with us". ○

**Váš / Best regards,
BOHUMÍR BÁRTA**

Generální ředitel JLV, a. s.
General Manager of JLV

S NÁMI
CESTA
CHUTNÁ

THE WAY
IS TASTIER
WITH US

PRAVIDELNÉ DESTINACE LŮŽKOVÝCH, LEHÁTKOVÝCH A JÍDELNÍCH VOZŮ JLV REGULAR DESTINATIONS OF JLV SLEEPING, COUCHETTE AND DINING CARS

- Red line: jídelní vozy JLV | JLV restaurant cars
- Orange line: SuperCity (Pendolino)
- Green line: railjet
- Blue line: lehátkové a lůžkové vozy JLV | JLV couchettes and sleeping cars

6 | 10

Andrea Bocelli – zpěv, víno
a láska k Praze

Andrea Bocelli singing, wine
and love for Prague

16 | 20

Oáza pohody ve vídeňském
Prateru

An oasis of well-being
in the Vienna Prater...

32 | 34

Památky, příroda a město
bez dluhů

Monuments, countryside
and a town without debts

44 | 48

Výjimečný koncert
na hladině Vltavy

An exceptional concert
on the surface of the Vltava

60 | 61

Obraz, který pomáhá
Picture, that helps

Zákaznický magazín JLV, a. s. | JLV Customer Magazine 2/2022

Vychází v červnu 2022 | June 2022 Edition – Volně neprodejné | Not for sale

Vydává

Issued by

JLV, a. s., Chodovská 228/3
141 00 Praha 4-Michle
IČ: 45272298
DIČ: CZ45272298

Generální ředitel

General Manager

Bohumír Bárta
Tel.: +420 271 003 213
www.jlv.cz

MK ČR E 17561
ISSN 1802-7857

Vydavatelský servis

Publishing Service

Space 4U, s. r. o.
Ortenovo náměstí 1524/36
170 00 Praha 7-Holešovice

www.space4u.cz

Jednatel

Company Director

David Mikula

Šéfredaktor

Editor in Chief

Aleš Pohořal
a.pohoral@space4u.cz

Inzerce

Advertising

Dagmar Trávníčková
d.travnickova@space4u.cz
+420 606 631 091

Grafická úprava – koncept

Graphic Design – concept

Filip Prokeš

Redakční rada

Editorial Board

Karolína Slezáková,
Martin Janura,
Petr Pospíšil,
Václav Rubeš,
Jan Valeš

Překlad/Translation

Elena Caraus

DTP

Růžolící chrochtík, spol. s r. o.
Komenského 1100
252 30 Řevnice

Fotografie na titulní straně

Cover photo

Giovanni De Sandre

Vydavatel neručí za obsah
PR článků a inzerátů
The publisher does not
guarantee the contents of PR
articles and advertisements

ANDREA BOCELLI ZPĚV, VÍNO A LÁSKA K PRAZE

text: Aleš Pohořal, foto: Giovanni De Sandre, Bestsport a. s.

Italský tenorista Andrea Bocelli koncertuje s obrovským úspěchem po celém světě. Jeho vystoupení v Praze bylo opravdovým svátkem. Ještě předtím se nám podařilo získat rozhovor s ním speciálně pro náš časopis Meridian, ve kterém hovoří o lásce k našemu hlavnímu městu, vínu, nadaci i své rodině.

Do Prahy se vracíte poněkolkáté. Jak vnímáte české obecnstvo a měl jste čas nasát atmosféru hlavního města?

Mám ve velké oblibě nejen hlavní město České republiky a jeho publikum, ale i celou Českou republiku. Kdo miluje vážnou hudbu, nemůže Prahu nemilovat. Měl jsem nespočet příležitostí Prahu navštívit a v průběhu času jsem si s tímto městem vytvořil opravdu hluboký vztah. Vzpomínám na koncert pořádaný někdy kolem roku 2005, koncert při příležitosti dvoustého výročí narození Giuseppe Verdiho, a pak na mé mnohé návštěvy Prahy v posledních letech. Zkrátka řečeno Praha je jednou z evropských metropolí, ve kterých zpívám nejraději, a protože zde zažívám onen hřejivý pocit a uspokojení, když

se mi podaří navázat bezprostřední kontakt se zdejšími dobrosrdečným a vnímavým publikem. Není náhodou, že mé poslední album Believe je plné talentu pražských umělců, a byla to právě Praha, kde vzniklo mnoho nahrávek pod taktovkou mého přítele Stevena Mercuria.

Snem každého otce bývá, aby jeho synové pokračovali v rodinné tradici, a vám se to splnilo. Jeden s vámi zpívá a druhý hraje na klavír. Jak to cítíte? Hodnotíte s nimi svá vystoupení?

Přiznávám se, že jsem ještě před několika lety s touto možností vůbec nepočítal. Všechny své děti jsem živil chlebem a hudbou, protože jsem přesvědčen, že hudba je důležitým kamínkem do mozaiky celého

výchovného procesu a neocenitelným pomocníkem při rozvoji lidské duše. Nicméně jsem se nikdy své děti nesnažil aktivně směřovat k této profesi, protože velice dobře znám nástrahy showbusinessu. Můj prvorozený syn Amos vystudoval hru na klavír a doprovázel mě dokonce v přímých televizních přenosech před miliony diváků, přesto mezitím vystudoval vysokou školu v oboru leteckého inženýrství a rozhodl se pak svůj talent zasvětit vědě. Matteo v hudbě našel své uplatnění zcela samostatně. Je zbytečné, abych se zde rozplýval nad tím, jaká je to pro otce nesmírná radost s ním sdílet pokračování v rodinné tradici a když mu mohu sem tam dát i nějakou tu radu. Matteo se každým dnem zdokonaluje a jeho nové skladby, které nedávno vydal, prokazují, že má vytříbený talent a svůj vlastní hudební styl. Já a moje manželka Veronika jsme jeho věrnými fanoušky. V nedávné době i naše malá Virginie se mnou zpívala na významných pódiích. Ale jelikož je jí teprve 10 let, tak je pro ni pokračování v rodinné tradici ještě jakousi hrou.

Původně jste vystudoval práva. Pomohlo vám toto studium i ve vašem nynějším životě?

Ano jsem o tom přesvědčen, protože právní věda nám nabízí ta nejlepší pravidla lidského soužití. Právo podle mne není suchopárná disciplína, ba naopak, je to velice stimulující materie, která v sobě skrývá hluboký filozofický rozměr. Například ve své závěrečné práci na vysoké škole jsem se zabýval myšlenkami Montesquieua, jeho teorie mě bavily a byly náplní mého studia, které trvalo dlouhé měsíce. Avšak svá největší nadšení jsem měl vždycky pro hudbu. Už jako dítě jsem ji miloval. Na druhé straně jsem rád, že jsem se věnoval i jinému studiu, což mě stálo mnoho nemalých obětí a odříkání, a než jsem vysokou školu dokončil, musel jsem čelit spoustě problémů. Následující tituly, takzvané čestné doktoráty, jsou spíše výsledkem obliby a úcty vůči mé osobě a já jsem za ně upřímně vděčný. Ale na svá právníká studia, která jsou výsledkem několikaleté dřiny, jsem náležitě hrdý.

Italský tenor se zdraví s dirigentem Českého symfonického orchestru Marcellem Rotou při svém vystoupení v Praze.

The Italian tenor is greeting Marcello Rota, the conductor of the Czech Symphony Orchestra, during his performance in Prague.

Říká se, že ve víně je pravda. Vy pokračujete v rodinné tradici pěstování vinné révy. Co pro vás tato práce znamená a co byste doporučil z produktů Bocelli?

Jsem vášnivým podporovatelem a hlavně konzumentem vín z naší rodinné produkce, i když se dění kolem farmy aktivně neúčastním.

Pěstování
vinné

révy
je naší
tradici a nyní
v ní pokračujeme zejména

na díky mému bratru Albertovi. Hrozny sklízíme na nevelkých vinicích, které kdysi dávno patřily mému dědovi a poté mému otci. Je to už několik let, kdy využíváme pomoci řady odborníků, jako jsou například agronomové a enologové; v současné době jsou absolutně nepostradatelní. Pro nás je totiž prvořadé, aby vína Bocelli zůstala stále pravá a ryzí a aby se stala posly vytříbených chutí a krás toskánského kraje. A právě díky nevelkým vinicím naší

rodinné farmy se nám daří tyto hodnoty udržovat a nemusíme ubírat na dokonalé rovnováze mezi vůněmi, chutěmi a barvami zdejších vín. Víme, že vína Bocelli oceňují bez rozdílu všichni konzumenti. A pokud bych měl přece jen vybrat některý z našich produktů, pak bych dal přednost vínu Terre di Sandro, byť je pro mne toto víno spíše citová záležitost, jelikož nese jméno mého milovaného tatínka.

Náš časopis je i o gastronomii. Co je vaším oblíbeným jídlem? Ochutnal jste při návštěvách Prahy i nějaké české?

Vzpomínám si, že jsem v Praze ochutnal výtečné polévky a další dobroty. Vaše země je velice bohatá i na kuchyni a na talíři dokáže vykouzlit lahodné symfonie chutí. Pokud bych měl uvést některá svá oblíbená jídla, pak jsou jimi spíše italské uzeniny, ryby, zelenina, ovčí sýry a vařené těstoviny jednoduše ochucené pestem anebo rajčatovou omáčkou, případně jen zalité olejem.

Cestování letadlem je při vaší vytíženosti samozřejmě prioritou. Máte nějaké zkušenosti také s vlakem, třeba z mládí?

Samozřejmě že se mi už několikrát poštěstilo jet vlakem, i když vzdálenosti, které jsem musel za poslední čtvrtstoletí překonávat, vyžadovaly spíše rychlejší dopravní prostředky, v určitém slova smyslu méně přirozené. Mé profesní závazky mě nutí, abych po většinu roku cestoval do zahraničí, ale pokud se týká mého pravého charakteru, jsem spíše usedlý člověk a je pravda, že když se mě lidé zeptají, jaké je místo mé ideální dovolené, potom pokaždé odpovím: „No přece doma!“ A kdybyste se mě zeptali, jaký je můj úplně nejoblíbenější dopravní prostředek, pak bych vám odpověděl, že kůň. Vždycky, když mohu, vyjeďu si na koni do lesa a zažívám nové dimenze člověka, které se podle mne mohou plně rozvinout jen v přírodě. Když kůň se mnou krajinou cválá, tak mi to připadá, jako že běžím s větrem o závod, kdežto když jsem zavřený v letadle anebo i ve vlaku, tak mi to připadá, že pořád stojím na místě. To jsou mé vnitřní pocity, které mne šálí. A my lidé do nich vkládáme tolik nadějí.

Hodně se píše o vašich vystoupeních a trochu méně je známo, že vaše nadace ABF pomáhá v nejrůznějších oblastech života. Mohl byste ji krátce představit? Co chystáte v tomto směru v nejbližší době?

Poslání nadace, které je shrnuto v našem sloganu Empowering People in Communities, nás nutí pracovat na 100 %, abychom co největšímu okruhu lidí umožnili přístup ke studiu a lidem zítřka poskytli kvalitní vzdělání i prostřednictvím inovativního potenciálu, který se skrývá v komunikačních prostředcích, jakými jsou například umění, hudba a digitální technologie, a jimi probudili talent každého jedince, inspirovali jej a nabídli mu nástroje pro jeho osobní růst a sebeuvědomění. Člověk je prostě naším středobodem. Za téměř 10 let existence nadace, která nese mé jméno, se nám podařilo nashromáždit více než 45 milionů eur, která jsme utratili za realizaci mnoha projektů. Na Haiti jsme vybudovali nové školy pro téměř čtyři tisíce studentů, čímž jsme jim dali možnost dosáhnout kvalitního vzdělání, vybudovali jsme i vodovod s pitnou vodou, který nyní využívá více než 400 osob. V Itálii, v zemětřesením postižených oblastech kraje Marky, jsme postavili dvě školy a zrekonstruovali Hudební akademii v Camerinu. Mezi mnohými aktivitami Nadace Andrea Bocelli z období epidemie Covidu-19 mohu uvést nákupy spousty přístrojů, které nemocnice nevyužijí jen v období epidemie, ale i později. Kromě plicních ventilátorů jsme pořídili i diagnostické přístroje a malým pacientům jsme umožnili, aby se mohli v nemocnicích učit na dálku. Toto jsou jen některé příklady projektů, které jsme díky naší nadaci mohli zrealizovat.

Koncertujete po celém světě. Je obdivuhodné, jak to fyzicky zvládáte. Máte nějaký recept na udržení si kondice?

Operní zpěvák je v podstatě takový atlet. Udržovat se v dobré formě není jen mé přání, ale je to především nutnost. Každý den musím cvičit a starat se o své zdraví, a to nejen o hlasivky. U operního

Maria Aleida, známá sopranistka, byla jedním z hostů pražského Bocelliho koncertu. Maria Aleida, a well-known soprano singer, was one of the guests of Andrea Bocelli's concert in Prague.

POD KŘÍDLY AGENTURY JV CLASSICS

Koncert Andrea Bocelliho pořádala Agentura JV Classics již popáté a nový termín se již chystá. Věř, že začátkem roku 2024 slavný italský pěvec znovu přijede a opět nadchne diváky.

Připomeňme, že „pod křídly“ agentury JV Classics jsme mohli zhlédnout vystoupení Josého Carrerese, Vanessy Mae, trilogii Pána prstenů, Formanova Amadea se symfonickým orchestrem, broadwayskou West Side Story a Symfonii National Geographic. „Plány sice byly trochu nabourány dvouletým covidovým lockdownem, byla zrušena řada úžasných akcí, ale nyní se již situace vrací do standardních kolejí. Rádi bychom zopakovali jeden z dílů trilogie Pána prstenů s velkým symfonickým orchestrem, máme v plánu výjimečný koncert hudby k filmům Hajao Miyazakiho a Studia Ghibli,“ říká Vladka Zahradníková, spolumajitelka firmy.

Agentura JV Classics se svým týmem pořádá od roku 2003 vystoupení tanečního fenoménu Lord of the Dance, s nímž na podzim oslaví 25. výročí svého vzniku dosud největším turné po České a Slovenské republice.

Krédem agentury JV Classics je nepořádat za každou cenu hodně akcí do roka, ale z nabídky si vybírá a každému projektu věnuje maximální péči.

pěvce je celé tělo jakýmsi hudebním nástrojem, tak se snažím posilovat každou jeho část, provozovat různé sporty a neoddávat se excesům.

Náš časopis putuje i do Rakouska, Polska a Švýcarska, kde máme velké množství čtenářů. Mohl byste říci něco ke koncertům v těchto zemích?

Uvedené země znám velmi dobře, mám je v oblíbě a několikrát jsem v nich i vystupoval. Rakousko je pro nás hudebníky jakýmsi svatostánkem, a když jsem měl možnost hostovat v nejslavnějším operním chrámu Wiener Staatsoper, zanechalo to ve mně neobyčejné vzpomínky. Pokud se týká Polska, miluji tuto zemi papeže Jana Pavla II. a úžasné památky a vznešené kostely, které polská města zdobí. Mám rád citlivost a vnímavost tamních obyvatel a významných umělců, kteří se tam narodili. Ze Švýcarska jsem si vždycky odnesl podnětné a pozitivní zkušenosti jak při mých pracovních cestách, tak při turistice. Vzpomínám si, že ve Švýcarské konfederaci – samozřejmě mimo nejlidnatější centra – kraluje naprostý klid a mír, které jsou tak podobné klidu a míru mého milovaného Lajatika v Toskánsku, kde jsem se narodil a vyrůstal. Mohu tedy konstatovat, že i ve Švýcarsku se cítím jako doma. ●

ANDREA BOCELLI SINGING, WINE AND LOVE FOR PRAGUE

text: Aleš Pohořal, **photo:** Giovanni De Sandre, Bestsport a.s.

Italian tenor Andrea Bocelli has been giving concerts with great success around the world. His performance in Prague was a real feast. Before the concert took place, we had managed to get an interview with him especially for Meridian magazine, in which he talks about his love for our capital, wine, his foundation and his family.

You have returned to Prague several times. How do you perceive the Czech audience? Have you had time to soak up the atmosphere of our capital city?

I like very much not only the capital of your country and its audience, but also the whole Czech Republic. Anyone who loves classical music cannot fail to love Prague. I have had countless opportunities to visit Prague and over time I have developed a really deep relationship with this city. I remember the concert held sometime around 2005, the concert to mark Giuseppe Verdi's birth 200th anniversary, and then my many visits to Prague in recent years. In short, Prague is one of the European capitals in which I like to sing the most because here I experience that special warm feeling and satisfaction when I succeed in establishing direct contact with the

local kind-hearted and receptive audience. It is no coincidence that my latest album *Believe* is full of Prague artists' talents and it was Prague where many recordings were made under the baton of my friend Steven Mercurio.

Every father's dream is for his sons to continue the family tradition, and it has come true for you. One of them sings with you and the other plays the piano. How do you feel about it? Do you evaluate your performances with them?

I admit that a few years ago I did not count on this possibility at all. I fed all my children with bread and music, because I believe that music is an important stone in the mosaic of the whole educational process and an invaluable helper in

Andrea Bocelli se uklání pražskému publiku, které mohutným potleskem ocenilo jeho výkon.
Andrea Bocelli is bowing to the Prague audience, who appreciates his performance with a huge applause.

the development of the human soul. However, I never tried to actively direct my children to this profession, because I know the pitfalls of show business very well. My first-born son, Amos, learnt to play the piano and even accompanied me on live television broadcast in front of millions of viewers. Yet, in the meantime, he got a university degree in the field of aeronautical engineering and decided to dedicate his talent to science. Matteo has found his place in the music world completely independently. It is useless to talk here about how immense it is for me as the father to share with him the continuation of the family tradition and to be able to give him some advice sometimes. Matteo is improving every day and his new songs, which he has recently released, prove that he has a refined talent and his own musical style. My wife Veronika and I are his loyal fans. Recently, our little daughter Virginia has sang with me on some significant stages. But because she is only 10 years old, continuing the family tradition is still like a game for her.

You originally studied law. Have those studies helped you in your current life?

Yes, I am convinced of that, because legal science offers us the best rules of human coexistence. In

my opinion, law is not a “dry” discipline; on the contrary, it is a very stimulating matter that has a deep philosophical dimension. For example, in my diploma thesis at university, I looked into Montesquieu’s ideas; I enjoyed his theories and they were the focus of my studies, which lasted for many months. However, my greatest enthusiasm has always been devoted to music. I loved it being a child. On the other hand, I am glad that I did other studies too, which cost me a lot of sacrifice and self-renunciation, and I had to face a lot of problems before I graduated from university. The following academic titles, the so-called honorary doctorates, are more the result of popularity and respect for my person, and I am sincerely grateful for them. But I am rightly proud of my law studies, which are the result of several years of hard work.

It is said that “in wine, there is truth”. You continue the family tradition of growing vines. What does this work mean to you and what would you recommend from Bocelli products?

I am a passionate supporter and especially a consumer of wines from our family production, even though I do not actively participate in the events around the farm. Vine growing is our

tradition and we are now continuing it mainly thanks to my brother Albert. We harvest the grapes in small vineyards that once belonged to my grandfather and then to my father. For several years, we have been using the help of a number of experts, such as agronomists and oenologists; at present they are absolutely indispensable. It is our high priority to make Bocelli wines remain genuine and pure and become messengers of the refined tastes and beauties of the Tuscan region. And thanks to the small vineyards of our family farm, we manage to maintain these values and we do not have to detract from the perfect balance between the aromas, tastes and colours of the local wines. We know that Bocelli wines are appreciated without distinction by all consumers. And if I were to choose one of our products, then I would prefer *Terre di Sandro* wine, even though this wine is more of an emotional affair for me, as it bears the name of my beloved father.

Our magazine is also about gastronomy. What is your favourite food? Have you tasted any Czech food during your visits to Prague?

I remember tasting delicious soups and other goodies in Prague. Your country is very rich in cuisine as well and can conjure delicious symphonies of flavours on a plate. If I should mention some of my favourite dishes, then they are more like Italian smoked meats, fish, vegetables, sheep cheese and pasta simply flavoured with pesto or tomato sauce, or just drizzled with oil.

Travelling by plane is a natural priority when you are so busy. Do you have any experience with the train, for example from your youth?

Of course, I have been fortunate enough to travel by train several times, although the distances I have had to cover over the last quarter century have required faster means of transport, which are in a sense less natural. My professional commitments force me to travel abroad for most of the year, but as far as my true nature is concerned, I am more of a sedentary person and it is true that when people ask me what my ideal holiday place is, then I always answer: "Of course at home!" And if you ask me what my favourite means of transport is, I will tell you that it is a horse. Whenever I can, I go horseback riding in the woods and experience new dimensions of man, which I think can only be fully developed in nature. When a horse gallops across the landscape with me, it feels like I am competing with the wind in a race, while when I am locked on a plane or even on a train, it seems to me that I am staying still all the time. These are my inner feelings that drive me mad. And we, humans, put so much hope in them.

A lot has been written about your performances and a little less is known that your ABF foundation helps in various areas of life. Could you introduce it briefly? What are you going to do in this direction in the near future?

The foundation's mission, which is summarized in our slogan Empowering People in Communities, forces us to work 100% to give as many people as possible access to studies and provide the people of tomorrow with quality education, including the means of the innovative potential of communication tools such as art, music and digital technology, and use them to awaken the talent of

every individual, inspire them and offer them the tools for their personal growth and self-awareness. An individual is simply in the centre of our attention. In almost 10 years of the existence of the foundation that bears my name, we have managed to raise more than 45 million euros, which we have spent on many projects. We have built new schools in Haiti for almost 4,000 students, giving them the opportunity to achieve quality education, and we have also built a drinking water supply system, which is now used by more than 400 people. In Italy, in the earthquake-stricken areas of Marche region, we have built two schools and renovated the Academy of Music in Camerino. Among the many activities of the Andrea Bocelli Foundation in the period of the Covid-19 epidemic, I can mention the purchase of many devices, which hospitals will also be using later. In addition to lung ventilators, we also purchased diagnostic equipment and enabled little patients to learn remotely in hospitals. These are just some of the projects we have been able to implement thanks to our foundation.

You give concerts all over the world. It is admirable how you handle it physically. Do you have a recipe for keeping fit?

An opera singer is basically a kind of an athlete. Keeping yourself in good shape is not only my wish, but first of all a necessity. Every day I have to exercise and take care of my health in general, not just of my vocal cords. For an opera singer, the whole body is a kind of musical instrument, so I try to strengthen every part of it, do various sports and not indulge in excesses.

UNDER THE WINGS OF JV CLASSICS

Andrea Bocelli's concert was organized by the JV Classics agency for the fifth time and a new concert is being prepared at the moment. They believe that at the beginning of 2024, the famous Italian singer will come and inspire the audience again.

Let's remember that "under the wings" of JV Classics, we could see the performances by José Carreras, Vanessa Mae, *The Lord of the Rings* trilogy, Miloš Forman's *Amadeus* with symphony orchestra, the Broadway *West Side Story* and the National Geographic Symphony. "Although our plans were ruined by a two-year covid lockdown and a number of amazing events were cancelled, now the situation is returning to standard. We would like to repeat one of the parts of *The Lord of the Rings* trilogy with a large symphony orchestra and are planning an exceptional concert with music for the films of Hayao Miyazaki and Studio Ghibli", says Vladka Zahradníková, co-owner of the company.

The JV Classics agency's team has been organizing performances of the dance phenomenon *Lord of the Dance* since 2003, with whom they will celebrate the 25th anniversary of the agency establishment by organizing the largest tour around the Czech Republic and Slovakia in the autumn. The credo of JV Classics is to select particular events from the offer and pay maximum attention to each of the projects instead of organising lots of events in a year at all costs.

Our magazine also travels to Austria, Poland and Switzerland, where we have a large number of readers. Could you say something about concerts in these countries?

I know these countries very well. I like them and I have performed in them several times. Austria is a kind of sanctum for us, musicians, and when I had the opportunity to guest in the most famous opera house, the Wiener Staatsoper, it left extraordinary memories in my mind. As for Poland, I love this country of Pope John Paul II, the amazing sights and stately churches that adorn Polish cities. I like the sensitivity and receptivity of the locals and the important artists who were born there. I have always had inspiring and positive experiences from Switzerland, both on my business trips and while visiting the country as a tourist. I remember that in the Swiss Confederation – outside the densely populated centres, of course – there is a complete peace and quiet that is so similar to the peace and quiet of my beloved Lajatico in Tuscany, where I was born and raised. So, I can say that I feel at home in Switzerland as well. ●

ČESKÉ SVATEBNÍ MENU

text a foto: Czech Specials

Do manželství mladí Češi moc nespěchají a stejné to je v celé Evropě. Když však se už svatba v Česku koná, na dobrém jídle a pití se určitě nešetří.

Jaké je vlastně tradiční české svatební menu? Předkrm na svatebním stole nemá dlouhou historii, začal se na svatbách objevovat zejména v lepších městských restauracích až po druhé světové válce. Většinou otvírala svatební menu jemná paštika anebo **šunkové rolky se smetanovým křenem**, které lze hrdě nazvat jedinečnou českou specialitou.

Co by byl svatební oběd bez polévky! Hlavně v zimních měsících se na horkou polévku vždy těšili svatebčané, kteří byli prochladi z dlouhého obřadu v kostele. Polévku ženich s nevěstou podle starého zvyku jedí z jednoho talíře a podle toho, kdo koho krmí, se pozná, kdo bude v budoucnu hlavou rodiny. V talíři musí být silný slepičí anebo **hovězí vývar** se zeleninou a s domácími nudlemi, v některých krajích doplněný o jemné **játrové knedlíčky**.

Až do 60. let minulého století kralovaly na českém svatebním menu jako hlavní jídlo různé pečeně. Pečené vepřové maso s knedlíkem a se zelím nebo pečené kuře s nádivkou, nechyběl ani pečený králík anebo kachna. V chudších krajích si ale vystačili s vařeným hovězím žebrem s křenem anebo s křenovou omáčkou. Tato jídla na svatebních stolech však pomalu vystřídala česká specialita – **svíčková na smetaně s knedlíkem** a dá se říct, že tam spolu s vepřovým kraluje vlastně dodnes. Proč tomu tak je? Protože jemná, slatinou špikovaná hovězí pečeně naložená do octového láku jako zvěřina, smetanová omáčka s vyváženou chutí tvořenou divokým kořením a několika druhy kořenové zeleniny totiž chutná všem.

Svatebním dortem a také **svatebními koláčky** celé české svatební menu končí. Koláčky se liší podle

Svatební koláčky se po upečení potírají rozpuštěným máslem s rumem a balí se v moučkovém cukru.

krajů, různé jsou velikosti, tvary i náplně a obestírají je mnohé pověry. Víte například, že by nevěsta sama neměla péct svatební koláče na svoji svatbu a ani by je neměla před svatbou samou ochutnat, protože jinak bude mít v manželství nouzi a velmi ubřečené děti? V oblasti koláčků to zdaleka nejsou jediné pověry a kouzla. Pokud totiž svobodná dívka nebo svobodný mládenec ochutná koláč z rohu plechu anebo speciální malý rohový koláček, který se pro tyto účely peče, se do roka ožení a dívka se vdá. Proto ten strach z rohového koláčku u těch, kteří s tím ženěním či vdáváním zrovna moc nespěchají. Toto kouzlo se umocní, když ti, kteří se naopak chtějí vzít velmi brzy, snědí rohový koláč společně – pod stolem a samozřejmě v jednom z jeho rohů.

Ke svatebním koláčkům patří samozřejmě i svatební cukroví, hlavně na Moravě se ho peče několik druhů. S kouskem dortu a s koláčky si je pak svatebčané odnášejí jako svatební „výslužku“ i domů. ○

Naše certifikované restaurace Czech Specials mají s přípravou svatebních menu bohaté zkušenosti. Svůj svatební den můžete prožít třeba v **hotelu Port u Máchova jezera**, na **zámku v Liblicích** anebo v **Grand hotelu Pupp v Karlových Varech**.

www.czechspecials.cz

CZECH WEDDING MENU

text and photo: Czech Specials

Young Czechs do not rush into marriage and neither do young people throughout Europe. However, when a wedding takes place in the Czech Republic, people definitely spare no expenses on good food and drinks.

The Czech name of the roast sirloin in cream sauce *svíčková* ("candle roast") is said to come from the tradition when the housewives used to go to the cellar to turn the beef in the brine and light candles.

What does the traditional Czech wedding menu look like? The starter on the wedding table does not have a long history – it began to appear at weddings, especially in good city restaurants, after the Second World War. The wedding menu was usually opened by fine paté or ham rolls filled with horseradish cream, which can be proudly called a unique Czech specialty.

A wedding lunch is unimaginable without soup. It was especially true in the winter months, when the wedding guests, who were cold after having attended the long ceremony in the church, were looking forward to the hot soup. Observing the old custom, the bride and groom eat soup from one bowl: the guests see who feeds whom, which

indicates who will be the head of the family in the future. The bowl must contain strong chicken or beef broth with vegetables and homemade noodles, in some regions supplemented with soft liver dumplings.

Until the 1960s, various kinds of roast meat reigned on the Czech wedding menu as the main course. There was roast pork with dumplings and cabbage or stuffed roast chicken, there was also a roast rabbit or a roast duck. In poorer regions, however, they would do with boiled beef ribs with horseradish or horseradish cream sauce. Nevertheless, those dishes on the wedding tables were gradually replaced by a Czech specialty – sirloin in cream with dumplings, and it can be said that this dish actually reigns there, along with pork, to this day. Why is that so? Because the delicate, bacon-spiced roast beef marinated in vinegar brine like venison, the creamy sauce with a balanced taste made up of wild spices and several kinds of root vegetables tastes good to everyone.

The wedding cake and also the wedding mini pies finish the whole Czech wedding menu. The mini pies vary by region; they differ in size, shape and filling and are surrounded by many superstitions. Did you know, for example, that the bride should not bake wedding mini pies for her wedding herself, nor should she taste them herself before the wedding, because otherwise she will be in need in her marriage and her children will always cry? And those are not the only superstitions and charms related to wedding mini pies. If a single girl or a single man picks up and tastes a mini pie from a corner of the baking tin or a special small corner mini pie that is baked for these purposes, she or he will get married within a year. That's where the fear of a corner pie comes from for those who do not rush into marriage. This spell is amplified when those who want to get married very soon eat the corner mini pie together while sitting under the table and, of course, under one of table corners.

Of course, wedding mini pies make part of wedding sweets and, especially in Moravia, they bake several types of them. The wedding guests take home a box of wedding sweets as a gift from the newly married couple. ●

Our certified Czech Specials restaurants have extensive experience in preparing wedding menus. You can spend your wedding day at the **Port Hotel at Macha Lake**, at the castle in **Liblice** or at the **Grand Hotel Pupp** in **Karlovy Vary**.

www.czechspecials.cz

OÁZA POHODY VE VÍDEŇSKÉM PRATERU

text: Aleš Pohořal, **foto:** Daniel Noska, archiv Schweizerhaus

Psal se rok 1920 a pro hospodu ve vídeňském Prateru se hledal její nový nájemce. Pan Jan Kolarík, původem z jižních Čech, který se stal ve Vídni proslulým řezníkem, se zeptal svého devatenáctiletého syna, jestli by si troufl podnik převzít, že mu do něj bude dodávat maso. Syn odpověděl lehkomylně, že ano, a tím začala rodinná tradice, která trvá dodnes.

Rodina Kolaríků vede tedy tento podnik už 102 let. „Je to magické místo,“ říká Johannův vnuk Karel Jan Kolarík. A jeho slova nelze než potvrdit. Obrovská zahrada se vzrostlými stromy skrývá desítky stolů s hosty, kteří se výborně baví, zjihne jim zrak a naladí se chuťové pohárky, když číšníci přinesou třeba vepřové koleno a k tomu Budweiser Budvar s velkou „čepicí“. Teoretická kapacita je zde 1400 míst v zahradě a 800 ve vnitřních prostorách. Ne že by všechna byla najednou obsazená, ale občas je tu v jednu chvíli i přes tisícovku návštěvníků. „Je to rodinný podnik, otec Karel pracoval do vysokého věku a nikdy mne do vedení nenutil. Já se živil jako velkoobchodník s pivem a byl jsem tu zodpovědný, jen' za účetnictví a stavební práce, ale když otec zemřel, bylo mi líto v rodinné tradici nepokračovat. Není jednoduché vést takový podnik... Staráme se o to celá rodina, vždy tu někdo z nás je,“ dodává Karel Jan Kolarík,

Stromy skýtají v zahradě Schweizerhausu stín pro hosty i v parných dnech a přispívají k celkové pohodě tohoto místa.

The trees in the Schweizerhaus garden provide shade for guests even on hot days and contribute to the overall well-being of this place.

Karel Jan Kolarík s budvarem pod historickou fotografií, která dokumentuje spokojenost hostů i před desítkami let.

Karel Jan Kolarík with Budvar under the historical photograph that documents the satisfaction of guests as early as decades ago.

který se tu střídá se svou sestrou Lydií, manželkou Hanni a jejich dětmi Reginou a Karlem.

A jak se sem český Budweiser Budvar dostal? „Zpočátku se tu čepovala „plzeň“, ale Vídeňanům se zdála moc hořká, a tak se našlo pivo, které si tu velmi záhy oblíbili – Budweiser Budvar. Spolupracujeme tedy s tímto pivovarem od roku 1926 a je to velmi úspěšná spolupráce,“ říká Karel Jan Kolarík. A ani by to říkat nemusel. Na hostech vidíte, že tato slova rozhodně nejsou prázdná.

Na pivo nečekají hosté dlouho přesto, že je jich třeba v jednu chvíli i tisíc. Rychlá obsluha je tu samozřejmostí.

The guests do not wait for a beer for a long time, despite the fact that there might be even a thousand of them at a time. Fast service is a matter of course.

„Budweiser Budvar tu má výsostné postavení, a vůbec z německy mluvících zemí je tu podíl budvaru na gastronomickém trhu nejvyšší. Samozřejmě že vnímáme nástup nealkoholických piv... Jedno od Budějovického Budvaru tady nabízíme a taky radler, ale vždy převažuje tradiční světlý ležák Budweiser Budvar. V Rakousku na rozdíl od Česka se výčepní piva skoro vůbec nepijí.“

Pracuje tu 180 zaměstnanců. „Se zajištěním personálu je občas problém, ale ne zas tak velký, jak

bývá v některých jiných zařízeních obvyklé. Ono to je i o tom, jak se k personálu chová majitel. Já mám velkou úctu před každým, kdo tady pracuje dobře, ať už pochází z Korutan, Košic, Brna, Mikulova či z Prahy anebo odjinud. Všichni jsou zde vlastně jedna velká rodina. Není důležité, co kdo dělá, ale jak to dělá, aby „soukolí“ dobře fungovalo. I ten anebo ta, jenž myjí nádobí, zaslouží respekt a u nás ho mají. Mám rád klasičtější hospodu, kde se míjejí a střetávají lidé různých profesí a společenských skupin. A tak se snažím držet i ceny tak, aby si mohli vedle sebe sednout třeba generální ředitel a popelář. A to se také často děje. A víte, z čeho mám také radost? Přijde-li někdo, na kom vidíte, že je v obrovském stresu, ale po dobrém jídle a püllitru budvaru z něj ten stres spadá. Je to úžasný pocit, když práce všech lidí tady dokáže přinést i takový pozitivní „medicínský“ výsledek,“ říká pan Kolarik.

Nejen dobré pivo, ale i jídlo, je tady lákadlem. Před sebou máme vepřovou s knedlíkem a se zelím a konzumace připraveného masa by vzala vítr z plachet i těm, kteří prosazují nejrozumnější „zabezpečení“ zubních náhrad. Maso se totiž rozbíjí, jakmile se ho jen dotknete vidličkou, takže nepotřebujete k jeho konzumaci ani bezvadný chrup, což, přiznávám, jsem dost ocenil.

Přisedá si k nám český šéfkuchař David Pietrosz: „Tady opravdu dbáme na pečlivou přípravu jídla. Jsme příznivci pomalého vaření, zajišťujeme kvalitní suroviny, odebíráme maso a zeleninu z okolí. Vůbec nepoužíváme dochucovadla, která zesilují chuť. Jídlo s nimi může mít požadovanou barvu, ale ani to nechceme! Vůbec si nedovedu představit, že bychom něco takového dělali. Úspěch kuchyně ovšem není jen

Vepřové koleno a k tomu pivo, to je klasika, kterou tu hosté oceňují už přes sto let.

The roast pork knuckle and beer – this is a classic that guests have appreciated here for over a hundred years.

moje zásluha. Jsme opravdu kolektiv, v němž každý ví, co má dělat, a výsledek prožíváme také společně. Pracuji tady již osm let... Zpočátku jako kuchař, kterého učil zde pověstný pan Jiří, který toho hodně dal nejen mně... Ten tu vaří dodnes. Nyní jsem tu tedy šéfkuchařem já. Pan Kolarik mi umožnil dosáhnout nejvyššího možného vzdělání v oboru tady v Rakousku a to je „Küchenmeister“. Hosté se nás třeba ptají, jak dokážeme odhadnout počet porcí daného masa... Je to opravdu těžké, zde hodně záleží také na počasí. Žertem říkám, že máme křišťálovou kouli, ale je to samozřejmě zkušenost. I když nám někdy ani ta není moc platná... Ale vše vždy nakonec zvládneme.“

Ani déšť vás nemusí odradit od návštěvy převážně zahradní restaurace. Ve vnitřních prostorech je 800 míst.

Even the rain will not discourage you from visiting the garden restaurant, which is preferable. There are also 800 seats inside the pub.

SKÁKACÍ HRAD OBJEVILA ELISABETH KOLARIKOVA

Asi se ptáte, jak souvisí historie skákacího hradu, dnes atrakce pro děti velmi vítaná, se Schweizerhausem? Nepřímo, ale souvisí a málokdo to ví. Sestra pana Karla Kolarika Elisabeth se rozhodla před 45 lety, že své dceři udělá radost. Vzhledem k tomu, že už jako dítě často skákala na rodičovském manželském lůžku, chtěla v roce 1977 vytvořit své nejstarší dceři Marianne zajímavou atrakci. Nabídl se jí anglický výrobce horkovzdušných balonů, u kterého si podle vlastních plánů objednala odpovídající vzdušný hrad. To, co bylo ve skutečnosti určeno pro dětský pokoj, se však stalo veřejnou atrakcí kvůli záměně: Místo v centimetrech změřil výrobce látku v palcích (2,54 cm), a tak jednoho dne stál v Prateru nečekaně obrovský vzdušný hrad.

Pocta Karlu a Else Kolarikovým od samotných hostů, to nepotřebuje komentář.

A tribute to Karel and Else Kolarik from the guests themselves; it needs no comment.

„Pro to, aby se tu zaměstnanci dobře cítili, se snažíme, zvláště u kmenových lidí, dělat maximum. Jako příklad bych uvedl kuchyň. Bylo tam nesnesitelné horko a to snižovalo komfort práce. Úprava kuchyně v tomto směru stála nemálo finančních prostředků, ale dnes je tu situace taková, že když je venku třeba 36 stupňů Celsia, tak v kuchyni je přijatelných 29... U klíčových profesí, pokud je to možné, zajišťujeme i ubytování,“ dodává pan Kolarik.

Chtěli jsme vyzpovídat někoho z hostů a do cesty nám osud přihrál pana Baumeistera. Ani jsme netušili, jak neuvěřitelný je jeho vztah právě k Schweizerhausu. „Chodím sem už 33 let a jistě na mě vidíte, jak jsem spokojen. Piju jenom tady a jen budvar, a protože je provoz sezonní, tak když potom tady v říjnu zavřou, už se piva prakticky nedotknu. Čekám tedy, až se 15. března následujícího roku vstupní vchod znovu otevře a pak ten deficit většinou doženu,“ říká sympatický host. Hezké je, že když se hosté 31. října loučí, říkají: „Tak zase patnáctého!“ Jenže tím nemyslí další měsíc, ale ten magický 15. březen.

Možná že když budete tento článek číst, třeba si pomyslíte, že tato slova o tomto magickém místě jsou přehnaná. Že tomu tak není, o tom svědčí slova Davida Pietrosze: „Odtud se neodchází, i kdyby vás ta myšlenka napadla... – tak ji rychle zapudíte. Schweizerhaus vás tou atmosférou úplně pohltí a nedovolí vám odejít.“

Když se vracím pro batoh, který jsem tu před chvílí pozapomněl, ještě mi zní v uších slova muže z manželského páru, který právě mímám. „Panebože, tady je krásně, vůbec nechápu, proč už jsme to tady nenavštívili dřív!“ V tomhle vyjádření je všechno, co jsem se tu pracně snažil popsat. Na nic lepšího bych nepřišel. ○

BUDWEISER
Budvar

Slavný po celém světě,
doma v Českých Budějovicích.

AN OASIS OF WELL-BEING IN THE VIENNA PRATER

text: Aleš Pohořal, **photo:** Daniel Noska, archiv Schweizerhaus

It was 1920 and a new lessee was being sought for a pub in the Vienna Prater. Mr. Johann Kolařík, who was originally from southern Bohemia and became a famous butcher in Vienna, asked his nineteen-year-old son if he would dare to run the pub while his father would be supplying it with meat. The son agreed carelessly, which was the beginning of the family tradition that continues to this day.

The Kolarik family has been running the business for 102 years. "It's a magical place," says Johann's grandson Karl Jan Kolarik. And his words can only be confirmed. The huge garden with full-grown trees hides dozens of tables, where guests sit having a great time; their eyesight and the taste buds are tuned when the waiters bring the roast pork knuckle and Budweiser Budvar beer with a large "foam cap". Theoretical capacity of the pub garden is 1400 seats and there another 800 seats inside the pub. Not that they are all occupied at once, but sometimes there are over a thousand visitors at one time. "It is a family business. My father Karel worked until old age and never forced me into management. I used to make a living as

a beer wholesaler and here I was only responsible for accounting and construction work, but when my father died, I was sorry not to continue the family tradition. It is not easy to run such a business... The whole family is involved, one of us is always here," adds Karl Jan Kolarik, who alternates with his sister Lydia, wife Hanni and their children Regina and Karel.

And how did the Czech Budweiser Budvar beer get here? "At first, Pilsner Urquell beer was served here, but it seemed too bitter to the Viennese, so we found a beer that they soon fell in love with – Budweiser Budvar. We have been cooperating with this brewery since 1926 and it has been a very successful cooperation," says Karl Jan Kolarik. He

needn't say that, though. Looking at the guests you can see that those were definitely not just hollow words.

"Budweiser Budvar has a sovereign position here, and Budvar's share on the gastronomic market is the highest of all German-speaking countries. Of course, we have perceived the rise of non-alcoholic beers... We offer one from Budweiser Budvar and also a shandy, but the traditional light lager Budweiser Budvar always prevails and of course it is Budvar 12°. In Austria, unlike in the Czech Republic, people hardly ever drink 10° beer."

180 employees work here. "Hiring people is sometimes an issue, but not such a big problem as it is common in some other pubs and restaurants. It's also the matter of how the owner treats the staff. I have great respect for everyone who works well here, whether they come from Carinthia, Košice, or Prague or somewhere else. They are all actually one big family here. It doesn't matter who does what, but how it is done to make the "gear mechanism" work well. The employee who washes the dishes deserves equal respect and we show it to them. I like a classic type of pub, where people of different occupations and social groups pass each other or clash. Therefore, I try to keep the prices so that a general manager and a dustman can sit next to each other. And it often happens. Would you like to know what else makes me happy? You see a guest who comes to the pub being under a lot of stress, but after a good meal and a pint of Budvar, the stress vanishes. It's an amazing feeling when the work of all the people here can bring such a positive "medical result," says Mr. Kolarik.

THE BOUNCY CASTLE DISCOVERED BY ELISABETH KOLARIKOVA

Are you wondering how the history of the bouncy castle, today a very welcome attraction for children, relates to the Schweizerhaus? Indirectly, but it is related and few people know it. 45 years ago, Mr. Karel Kolarik's sister Elisabeth decided to make her daughter happy. Since she often jumped on her parents' bed as a child, she wanted to create an interesting attraction for her eldest daughter Marianne in 1977. An English manufacturer of hot air balloons offered his services, from whom she ordered a suitable inflatable castle made according to her own plans. However, the thing that was actually intended for the children's room became a public attraction due to confusion: instead of centimetres, the manufacturer measured the fabric in inches (2.54 cm), and so one day an unexpectedly huge bouncy castle appeared in the Prater.

Not only good beer, but also food attracts customers here. We have the pork with dumplings and sour kraut on our plates, and consumption of this properly prepared meat would take the wind out of the sails even for those who promote various types of "security" for dental prostheses. The tender meat falls into small pieces as soon as you just touch

Kuchařský tým Schweizerhausu. Čtvrtý zleva šéfkuchař David Pietrosz, v popředí (v brýlích) kuchařská legenda místního podniku pan Jiří.

The Schweizerhaus culinary team. Chef David Pietrosz (fourth from left) and the culinary legend of the pub Mr. Jiří (in the foreground, wearing glasses).

Část sbírky smaltovaných a plechových cedulí pana Kolaríka zdobí interiér Schweizerhausu. Part of Mr. Kolarik's large collection of historic advertising signs adorns the interior of the Schweizerhaus.

it with a fork, so you don't even need perfect teeth to eat it, which I must admit I appreciated a lot.

The Czech chef David Pietrosz joins us: "Here we really pay attention to the careful preparation of food. We are fans of slow cooking, provide quality ingredients and buy meat and vegetables from the area. We do not use flavourings at all. Food with them could have the desired colour, but we don't want that either! I can't imagine doing anything like that at all. But the success of the kitchen is not only my merit. We are really a team in which everyone knows what to do, and we also experience the result together. I have been working here for eight years now... I started here as a cook being taught by the famous Mr. Jiří, who shared a lot not only to me... He cooks here to this day. Now I'm the chef. Mr. Kolarik has enabled me to achieve the highest possible education in the field here in Austria, which is "Küchenmeister". Guests sometimes ask us how we can estimate the number of portions of particular

Populární štamgast pan Baumeister (vpravo) je místním „inventářem“ již 33 let.

The popular regular Mr. Baumeister (right) has been a local "inventory" for 33 years.

meat needed... It's really hard, a lot depends on the weather here. I reply with a joke that we have a crystal ball to predict future, but of course it's work experience that helps us. Even though sometimes it's useless ... But we always manage everything in the end."

"We try to do our best to make our employees feel good here, especially the core ones. I can mention the kitchen as an example. It was unbearably hot there, which reduced the comfort of work. Adjusting the kitchen in this direction cost a lot of money, but today the situation is such that when the temperature outside is 36°C, in the kitchen it's 29°C, which is acceptable... For those who do key jobs, we also provide accommodation, if possible," adds Mr. Kolarik.

We wanted to interview one of the guests, and fate brought us Mr. Baumeister. We had had no idea how incredible his attitude to the Schweizerhaus was.

"I have been coming here for 33 years and you can certainly see how satisfied I am. I only drink here and I only drink Budvar, and because the pub operation is seasonal, so after they close it in October, I won't drink any beer. So, I'll be waiting for the entrance door to reopen on 15th March of the following year, and then I'll usually catch up with the deficit," says the pleasant guest. It's nice that every time the guests say goodbye to each other on 31st October, they say, "See you again on the fifteenth!" However, they don't mean the next month, but the magical 15th March.

As you read this article, you may think that these words about this magical place are exaggerated. That is not the case, as evidenced by the words of David Pietrosz: "People just don't leave this place; even if such a thought occurred to you, you would quickly reject it. The Schweizerhaus will completely engulf you with the ambience and will not allow you to leave."

When I return to the pub to pick up my backpack, which I forgot here a while ago, I pass by a married couple and the words said by the man still ring in my ears. "Oh, my God, it's so beautiful here, I don't understand why we haven't visited this place before!" I wouldn't come up with anything better. ○

NEJVĚTŠÍ HOTELOVÉ A EVENTOVÉ CENTRUM mimo Prahu

THE BIGGEST EVENT
AND HOTEL CENTRE
outside of Prague

**VŠE POD
JEDNOU STŘECHOU!**
ALL UNDER ONE ROOF!

- komfortní **ubytování** až pro 1 000 osob
 - **Wellness centrum** o rozloze 1 000 m²
 - profesionální **cateringové služby**
 - indoor **Aquapark** se Saunovým světem,
Funpark, Bowling, Lunapark,
Indoor Adventure **Golf** a další aktivity
 - více než 20 **konferenčních eventových sálů**
a **salonků** s kapacitou od 10 do 1 000 osob
-
- comfortable **accommodation** for up to 1 000 persons
 - **Wellness Center** extends over an area 1 000 m²
 - professional **catering services**
 - indoor **Aquapark** incl. Sauna World, **Funpark, Bowling, Lunapark, Indoor Adventure Golf** and other entertainment
 - more than 20 **conference and event halls** and lounges with different capacities (10 – 1 000 places)

WELLNESS HOTEL BABYLON

Nitranská 1, 460 07 Liberec, Czech Republic

www.hotelbabylon.cz

JEDEN DEN, DVA ZÁŽITKY, TŘI SPOKOJENÍ HOSTÉ

text: Aleš Pohořal, foto: Daniel Noska

Jako by výrobce railjetu udělal výšku vagonu podle Václava Trčálka, který obsluhuje pasažéry v bistro voze na trase Praha–Viedeň–Graz. Kdyby to bylo o centimetr méně, musel by chodit v předklonu.

„Pracuji u JLV osm let a jezdím většinou na této trati. Dnes spolu se svou kolegyní Simonou Gerhátovou nemáme tolik práce, což nás překvapilo. Čtvrtku se říká, pokud jde o obsazenost, malý pátek, ale dnes to neplatí. Jinak tady míváme občas narváno, lidé stojí po obou stranách, ale stihnout to prostě musíme. Pokud jde o jídla, tak „frčí“ samozřejmě klasika, tedy řízek či svíčková, ale v poslední době se už hodně prosazuje nabídka zdravých a netradičních jídel, zvláště u mladé generace. Těší nás, že rakouští cestující oceňují servis JLV a říkají, že jsme na vynikající úrovni,“ usmívá se pan Trčálek.

Na to, jestli si poradí s nepříjemnými hosty, se ho ani neptáme. Jeho postava jistě odradí i případné „rejpaly“, i když i ti se vyskytují. Přisedáme k cestujícímu, který právě dokončoval „gulášovku“, a připadá nám jako zkušený vlakový harcovník. „To vůbec ne,“ usmívá se pan Petridis, „jedu vlastně bistro vozem poprvé, protože se mi porouchalo auto, a tak jsem to zkusil vlakem. Musím ale říct, že je to příjem-

Johannes a Jakob, rakouští cestující, vyzkoušeli poprvé pohostinství bistrovozu. Spokojené tváře hovoří za vše...

Johannes and Jakob, Austrian passengers, tried out the hospitality of the bistro car for the first time. Their satisfied faces speak for themselves...

Úsměv patří k „výbavě“ a Václav Trčálek ani Simona Gerhátová jim rozhodně nešetří a hosté to oceňují. The smile belongs to the „equipment“. Václav Trčálek and Simona Gerhátová definitely do not spare smiles and their guests appreciate it.

né a chutnalo mi.“ A dodává: „Jedu na třídní sraz do Brna, takže se moc těším.“

Vystupujeme ve Vídni, kde nás čeká reportáž ze Schweizerhausu, kterou si můžete přečíst na jiném místě časopisu. Unavení, ale spokojení, se vracíme do Prahy opět v bistro voze. Je tu o něco větší „šrumeč“ než ráno, a tak si Zdeněk Dvořák může na chvíli vydechnout až po delší době a vlastně potvrzuje slova svého kolegy z ranního vlaku. „Jsem rád, že cestující vyjadřují spokojenost se sortimentem jídel i s naším servisem, a rakouští cestující jsou spokojeni obzvláště. Co nás však trochu bolí, jsou platební karty... Samozřejmě že je přijímáme, ale „signál“ často vypadává, a tak někdy vznikají potíže. To když cestující potřebuje rychle vystoupit. Ale i to zvládneme... Promiňte prosím, ale právě mám objednávku...“, končí náš rozhovor pan Dvořák, zatímco jeho kolegyně Veronika Boubínová se vrací s „minibarovým vozíkem“.

Objednávka putuje ke dvěma rakouským mladíkům. Situace z rána se vlastně opakuje: „Cestujeme v bistro voze poprvé a poprvé jsme také v Česku. Jdeme za kamarádem do Prahy. Jídlo bylo výborné, obsluha rychlá a pivo studené. Co víc si přát...? Vyzkoušeli jsme klasiku, tedy svíčkovou a řízek. Na zpáteční cestě si to asi prohodíme,“ usmívají se Johannes a Jakob.

Jízda končí, loučíme se na hlavním nádraží, ale posádka má před sebou ještě hodně práce. Na všech lidech obsluhy, se kterými jsme cestu absolvovali, byla znát jedna věc – práce je baví. A to se samozřejmě odráží i ve spokojenosti cestujících hostů. ●

In English page 26

Léto ve Svaté Kateřině

Načerpejte energii, odreagujte se a zapomeňte na starosti všedních dnů.

Odpočiňte si ve wellness & spa Ájurvédkého pavilonu.

Přijedte na báječný wellness pobyt – Dny plné odpočinku, Wellness týden, Čas hýčkání a pohody,

Nevšední wellness ve všední dny, Týden plný odpočinku. Nechte se hýčkat...

katerinaresort.cz

ONE DAY, TWO EXPERIENCES, THREE SATISFIED GUESTS

text: Aleš Pohořal, photo: Daniel Noska

The Railjet train carriage seems to have been tailor-made to correspond with the height of Václav Trčálek, who serves the passengers in the bistro car on the route Prague – Vienna – Graz. If the carriage was a centimetre lower, Mr. Trčálek would have to walk bending forward.

"I have been working for JLV for eight years and I have spent most of this time on this route. Today, there isn't much work that would surprise me or my colleague Simona Gerhátová, with whom we work together. Thursday is said to be a "mini-Friday" in terms of the numbers of passengers, but today it's not the case. Otherwise, this place sometimes gets so crowded that people stand on both sides of the carriage, but we just have to manage to serve them all. When it comes to meals, of course, the classic dishes such as the schnitzel and roast sirloin in cream sauce are the bestsellers, however, recently the demand for healthy and non-traditional dishes, especially from the young generation, has been growing fast. We are very pleased with the fact that Austrian passengers appreciate our JLV service and say that we are at an excellent level," smiles Mr. Trčálek.

Čepované pivo ve vlaku pan Petridis při své první cestě bistrovozem nečekal. O to více mu po gulášové polévce chutnalo. Mr. Petridis did not expect to have draft beer in the bistro car during his first trip. He liked it all the more after the goulash soup.

Nejen za „pultem“ se musí posádka otáčet. Cestující obsluhují i z pojízdného minibaru. The crew serves clients not only from behind the “counter”. Passengers are also served from the mobile trolley.

We don't even ask him if he would be able to deal with unpleasant guests. His figure would certainly discourage any “fault-finders”, even though they do appear sometimes. We take a seat next to the passenger who has just consumed the goulash soup and looks like an experienced train traveller. “Not at all,” smiles Mr. Petridis, “I'm actually travelling in a bistro car for the first time because my car had broken down, so I tried going by train. But I have to say that it's nice journey and I liked the food.” And he adds: “I'm going to my school reunion in Brno and I'm really looking forward to it.”

We get off the train in Vienna, where we are going to do a report about the Schweizerhaus, which you can read in this magazine. Tired, but

Nejen obsluha, ale také spousta administrativní práce v souvislosti s ní čeká na posádku. A tak Zdeněk Dvořák využívá kratičké pauzy, aby splnil své povinnosti.

Besides serving, the crew does a lot of administrative work related to service. Therefore, Zdeněk Dvořák uses short breaks to do his duties.

satisfied, we return to Prague in a bistro car. There is a slightly bigger “rush” than in the morning, so steward Zdeněk Dvořák can take a breath for a while and actually confirms his colleague’s words that we heard on the morning train. “We are pleased that passengers express their satisfaction with the assortment of food and range of our services, and our Austrian passengers are especially satisfied. But what hurts a little bit is the credit cards... Of course, we accept them, but, the “signal” often goes off, so sometimes problems arise, particularly when the passenger needs to get off the train quickly. But we manage it too ... Please excuse me, but I just need to take an order...,” Mr. Dvořák ends our conversation, while his colleague Veronika Boubínová returns with a “mini-bar trolley”.

Časopis Meridian „jezdí“ v jídelních vozech JLV už od roku 2005 a byl samozřejmě k dispozici i na trati Vídeň-Praha.

Meridian magazine has been “travelling” in JLV dining cars since 2005 and, of course, is available on the Vienna-Prague line.

The order goes to two young Austrian men. The morning situation is actually repeated: “We are travelling in a bistro car for the first time and it is also our first visit to the Czech Republic. We are going to see a friend in Prague. The food was excellent, the staff is fast and the beer is cold. What more could you wish for? We tried the classics: one of us had the roast sirloin in cream sauce and the other had the schnitzel. On the way back, we will probably swap the dishes,” Johannes and Jakob smile.

K vybavení bistrovozu patří i mikrovlnné trouby. Bistro cars are equipped with microwaves.

Tak na závěr ještě poslední české pivo a můžeme se vrhnout do víru velkoměsta...

Finally, we have the last pint of Czech beer and can throw ourselves into the whirlpool of the big city...

The train journey is over, we say goodbye to each other at the Prague Main Station, but the crew still has a lot of work to do. There is one common thing about all the staff we travelled with - they enjoy doing the job. And this, of course, is reflected in the satisfaction of travelling guests. ●

GASTRO

S NÁMI CESTA CHUTNÁ!

THE JOURNEY TASTES GREAT WITH US!

Navštivte náš jídelní vůz a ochutnejte, co pro vás připravili kuchaři juniorského národního týmu AKC ČR.

Come to our dining car and taste what the Czech Junior National Team of Chefs (AKC ČR) have prepared for you!

SVÍČKOVÁ

na smetaně s houskovým knedlíkem, brusinky

EN Sirloin in cream sauce, pastry dumplings, cranberries

DE Lendenbraten mit Rahmsauce und böhmischen Knödeln, Preiselbeeren

Smažený kuřecí

ŘÍZEK (2 ks)

s bramborovým salátem

EN Chicken schnitzel (2 pcs.)
with potato salad
DE Hähnchenschnitzel (2 Stck.)
mit Kartoffelsalat

Tato sezónní nabídka platí do 13. 7. 2022
This seasonal menu is valid until 13 July 2022.

Závitek

Z KUŘECÍHO STEHNA

s pečenými bramborami a kukuřicí na špeku

EN Chicken leg roll with baked potatoes, corn and bacon
DE Rolle aus dem Hähnchenschenkel mit Bratkartoffeln und Mais an Speck

ŘEPNÉ PLACKY

s restovanými kousky zeleniny a lehce kyselým salátem

EN Beet pancakes with roasted vegetables and slightly sour salad
DE Rote-Bete-Plinsen mit geröstetem Gemüse und leicht saurem Salat

Opečené

ŠKUBÁNKY

s hruškovou pracharandou a tvarohem

EN Roasted potato gnocchi with pear powder (pracharanda) and curd cheese
DE Geröstetes Dörrfleisch mit Birnen-Pracharanda (pulverisierte getrocknete Birnen mit Puderzucker) und Hüttenkäse

Provoz a nabídka jídelních/bistro vozů se řídí aktuálním nařízením vlády ČR.
The operation and food offer of the dining / bistro cars are governed by the current Regulation of the Government of the Czech Republic.

ZAŽITE ROZPRÁVKOVÉ LETO V TRENČIANSKOM KRAJI

text: redakce, foto: Jana Čapošová

Čachtický hrad
Čachtice Castle

Príjemné letné a slnečné počasie je priam stvorené na výlety, dovolenky a chvíle strávené s rodinou. Ideálny výlet predstavuje kombináciu zábavy, dobrodružstva, oddychu, ale aj ľahkej edukácie, keď sa deti i dospelí dozvedia čo-to z histórie. Toto spojenie nájdete v Trenčianskom kraji, ktorý je popretkávaný starobylými hradmi a zrúcaninami. Pokiaľ chcete na vlastnej koži zažiť dobrodružstvo, spoznať dávne legendy o láske či odvahe, zamierte do Trenčianskeho kraja.

Trenčiansky región sa môže pýšiť hneď niekoľkými historickými skvostami v podobe hradov a hradných zrúcanín. Medzi najatraktívnejšie a turistami najviac obľúbené patria majestátny Trenčiansky hrad, romantický Bojnický zámok či legendami opradené hrady Beckov a Čachtice. Ich spoločným znakom je, že počas letných mesiacov pripravujú rôzne lákadlá a zaujímavé podujatia, ktoré prilákajú nielen deti, ale aj dospelých.

TRENČIANSKY HRAD

Dominanta mesta Trenčín, ale aj celého Povážia, sa hrdo týči priamo nad centrom mesta. Viditeľný je už z diaľky, zo všetkých smerov a už po stáročia priťahuje pohľady všetkých okoloidúcich. Hrad, opradený povestou o láske, sa počas prázdninových

mesiacov stáva dočasným domovom sokoliarov, ktorí vás v tradičnom dobovom tábore naučia narábať s lukom a šípmom a urobia z vás pravého sokoliaru. Organizujú sa tu tematické podujatia, vystúpenia šermiarov či hudobné koncerty. Milovníkom adrenalínu ulahodia špeciálne nočné prehliadky a výhľad z Matúšovej veže zanechá nezabudnuteľný zážitok v každom návštevníkovi. Zážitkom môže byť aj cesta na hrad. Turistický vláčik vás prevezie centrom mesta a lesoparkom Brezina až ku vstupu z južného opevnenia hradu.

ČACHTICKÝ HRAD

Asi najvýraznejšie legendou opradený hrad je hrad „krvavej grófky“ Alžbety Báthoryovej. Tajomná zrúcanina návštevníkov zaujme príbehom o krutej grófke, ktorá sa kúpala v krvi nevinných dievčat. Zrúcanina však okrem legendy osloví aj zaujímavými podujatiami, ako sú remeselné trhy, príležitostné koncerty, divadelné predstavenia či pozorovanie nočnej oblohy. Prístup na hrad môže byť tiež veľmi pohodlný, a to vláčikom až pred hradnú bránu.

HRAD BECKOV

Neprehliadnuteľný majestátny hrad, ktorý vyrastá zo skaly, zbadáte už z diaľky. Beckov bol hradom kráľov, veľmožov a rytierov a práve s nimi sa spája množstvo tematických podujatí, ktoré spríjemňujú návštevu takmer každý víkend počas celej sezóny. Vystúpenia šermiarov, „akrobatov-assasínov“, divadelné predstavenia či letné kino sú len zlomkom z atrakcií, ktorými Beckov počas sezóny láka turistov. ○

Viac informácií o hradoch a aktuálnych podujatiach nájdete na www.trencinregion.sk

Facebook: Trenčín región

Instagram: @trencinregion

EXPERIENCE A FAIRY-TALE SUMMER IN THE TRENČÍN REGION

text: editors, photo: Trenčín Region

Pleasant summer sunny weather is just intended for trips, holidays and moments spent with the family. The ideal trip is a combination of fun, adventure, relaxation and some education, when children and adults learn something about history. You will find this combination in the Trenčín Region, which is criss-crossed by ancient castles and castle ruins. If you want to experience adventure and hear ancient legends about love and courage, you should head to the Trenčín Region.

The Trenčín Region can boast of several historical gems, which are castles and castle ruins. Majestic Trenčín Castle, romantic Bojnice Castle and the legendary castles of Beckov and Čachtice are some of the most attractive and most popular with tourists. Their common feature is that during the summer months they prepare various attractions and interesting events that attract not only children but also adults.

TRENČÍN CASTLE

Being the dominant feature of the city of Trenčín, as well as of the whole Považie Region, the castle proudly rises directly above the city centre. It is visible from a distance, from all directions and has been attracting the eyes of all passers-by for centuries. In the summer months, the castle, which is steeped in a legend of love, becomes a temporary home for falconers, who will teach you how to handle a bow and arrow in a traditional history camp and make you a real falconer. Themed events, fencing performances and music concerts are organized here. Adrenaline lovers will enjoy the special night tours, while the view from Matúš Tower will leave an unforgettable

experience in every visitor. The road to the castle can also be an experience. The tourist train will take you through the city centre and Brezina Forest Park, then from the southern fortifications of the castle to the entrance.

ČACHTICE CASTLE

Probably the most prominent legendary castle is the castle of the “bloody countess” Elizabeth Bathory. The mysterious ruins will capture the visitors’ attention by the story of a cruel countess who bathed in the blood of innocent girls. However, in addition to the legend, the castle ruin will also attract visitors by interesting events, such as craft markets, occasional concerts, theatre performances and the night sky observation. Moreover, access to the castle is very convenient – a small train can bring you directly to the castle gate.

BECKOV CASTLE

You can already see the noticeable majestic castle, which grows from the rock, while driving along the motorway. Beckov Castle used to be a castle of kings, nobles and knights, who are associated with a number of themed events organized almost every weekend that will make your visit even more pleasant throughout the season. The performances of swordsmen, ‘acrobat-assassins’, theatre performances and a summer cinema are just a fraction of the attractions that Beckov Castle offers tourists during the season. ●

Trenčiansky hrad
Trenčín Castle

More information about castles and current events can be found at www.trencinregion.sk

Facebook: Trenčín región

Instagram: @trencinregion

Pohled na kostel Božího spasitele.
View of the Church of the Savior

PAMÁTKY, PŘÍRODA A MĚSTO BEZ DLUHŮ

text: Aleš Pohořal

foto: Laurencia Helásková, Richard Kanta

V našem seriálu představujeme často velká města anebo známé lokality. Ale jsou i menší města a místa, která svou atraktivitou, někdy málo známou, si s nimi nezádají. My jsme se tentokrát vypravili do Podbořan a jejich okolí, a kdo jiný nás mohl symbolicky provázet než starosta města Radek Reindl, který je i zdejším rodákem.

HRADIŠTĚ RUBÍN, MUZEUM VITRÁŽÍ I KAOLINU

„Začal bych hradištěm Rubín. Proč začínám jím? Pracoval jsem tam jako student v archeologickém výzkumu a po brigádě jsem věděl, že to nebude moje parketa, dost jsem se tam nadřel,“ usmívá se starosta. „Ale je to opravdu atraktivní turistický cíl. Snažíme se budovat zajímavé cyklostezky, a to i třeba z pohledu maminek, aby tam mohly vyrazit i s kočárky. Navíc na rozdíl od některých měst máme herní prvky pro děti rozesety po celé trase, takže se děti nenudí. Opravdu bych mohl jmenovat řadu míst a zajímavostí, a tak jen skutečně krátký výběr. Jinak bychom asi překročili možnosti tohoto článku. V samotných Podbořanech je gotická tvrz s muzeem těžby kaolinu, díky němuž město vzniklo. Jmenoval bych zámek Krásný dvůr, ale zamířil bych třeba na Valečsko, zámek ve Valči i blízké okolí

jsou opravdu krásné. Pokud byste však chtěli něco netradičního, můžete zavítat do kostela sv. Jiljí v Libyni, kde je jedinečné muzeum vitráží. Anebo se můžete zastavit v Chyši, kde je zámek v soukromých rukou a také pivovar. Ale mohl bych pokračovat ještě dlouho. Jen bych připomněl, že sousedíme s bývalým vojenským prostorem, jehož některé části jsou otevřeny, je tam panenská příroda, jakou málokde najdete,”

KOBYLEC, KOZINEC, TANKOVÝ PRAPOR A VOJÁCI

„Kultovní film Tankový prapor, známý i v zahraničí, se točil u nás v areálu Kozinec, ve filmu ovšem označovaný jako Kobylec. Hráli tam také důstojníci a vojáci z posádky, která měla v Podbořanech velkou tradici. Jistě pamatujete z filmu na tankové okopy, které ještě existují, snažíme se je zachovat jako památku na tento film a lákají samozřejmě také turisty a fanoušky tohoto filmu. Když už jsem se zmínil o posádce, my jsme na rozdíl od některých jiných měst její rušení nevívali. Bylo tu 2500 vojáků a samozřejmě s nimi bylo spojeno i zaměstnání pro naše obyvatele. Jen poznamenám, že nám areál byl převeden bezúplatně, ale trvalo sedm „hladových let,“ než jsme ho mohli fyzicky převzít. Asi si dovedete představit, jak to tam po té době vypadalo. Dnes jsou v tomto areálu rodinné domy, které se budou stavět i ve zmíněné oblasti Kozinec. Máme tvrdé podmínky pro výstavbu, abychom zabránili spekulantům. Stavebník má na výstavbu a kolaudaci pět let. Když by to nedodržel, zaplacená cena propadá městu jako smluvní pokuta.“

NĚMECKÉ MĚSTO JAKO PARTNER I JAKO INSPIRACE

„Máme dvě partnerská města – jedno v Německu a jedno v Rusii, což je v Itálii, ale asi tušíte, jak zněl titulček v jedné novinách: Podbořany mají přátelství s Rusy, a tak mi dost lidí volalo. Kromě Spaltu máme asi nejtěsnější vztahy s městem Ehrenfriedersdorf. Jezdil jsem tam už jako kluk v roce 1974 a mám tam řadu přátel. Hovořím německy, a když tam jdu po ulici, zdravím se s lidmi, jako bych byl doma v Podbořanech. Je to rovněž i o výměnných táborech; každý rok se v nich vystřídá 56 dětí; vzájemně se zveme na koncerty, spolupracují i naše sportovní oddíly, dobrovolní hasiči a další zájmové skupiny. Kromě toho se tam také inspirujeme. Viděli jsme, jak lze postavit funkční sportovní halu bez náročných prvků, a tak jsme ji vybudovali i u nás. Stála 57 milionů korun a zaplatili jsme ji z městských peněz. Žádali jsme asi třikrát o dotaci, ale bez úspěchu; dostali ji jiní, známí ze stránek novin. Také jsme se tam inspirovali při stavbě pumptrackové dráhy, kterou jsme nedávno otevřeli, a je doplněna i dráhou pro menší děti. Doporučuji zajet i tam, jsou tam například přístupné cínové doly.

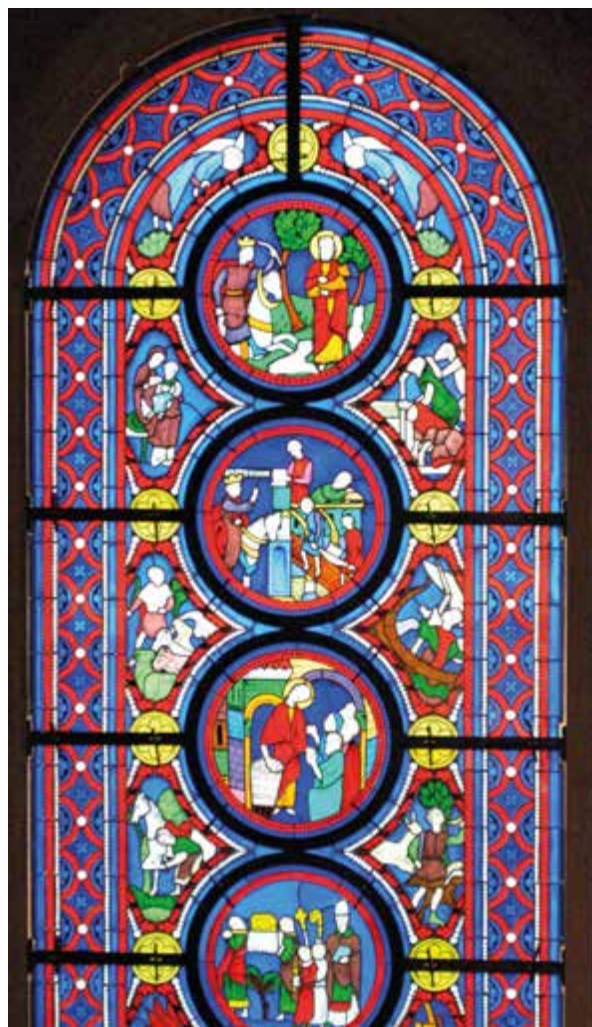
BEZ ÚVĚRŮ

Je jedna věc, která je pro nás typická a v dnešní době poněkud zvláštní. Nemáme úvěry, nemáme dluhy, a přesto stavíme, jak už jsem naznačil v předchozí odpovědi, renovujeme, a vůbec se snažíme, aby se tu cítili dobře jak turisté, tak i místní obyvatelé. Máme tu velkou průmyslovou zónu, která patří také městu. Ale turisty bude spíše zajímat to, že jsme zrenovovali hotel; má velký taneční sál, jehož součástí je i bohaté wellness. Také kemp se vším vybavením může přilákat turisty a navíc máme pro ně bonus. Ti, již se v kempu ubytují, mají bezplatný přístup na koupaliště, kde zase chystáme novou skluzavku.

PŘIJEĎTE NA OSLAVY

Hovořil jsem o partnerských městech. Jejich zástupci i občané přijedou také k nám na oslavy a chtěl bych na ně pozvat i vaše české i zahraniční čtenáře. Například 17.–18. června pořádáme letní podbořanské slavnosti – open air festival, koncert přímo na náměstí v Podbořanech. Letos to máme spojeno s tím, že budeme slavit 660 let od založení města. Budeme to připomínat v průběhu celého roku na různých kulturních akcích. Celá škála oslav bude zakončena 17. září, kdy si připomeneme i výročí 150 let od založení dobrovolných hasičů v našem městě. ●

Okno z Muzea vitráží v kostele sv. Jiljí v Libyni.
A window in the Museum of Stained Glass
in St. Elias church in Libyně.

MONUMENTS, COUNTRYSIDE AND A TOWN WITHOUT DEBTS

text: Aleš Pohořal, photo: Laurencia Helásková, Richard Kanta

In this section, we often present large cities or well-known areas. But there are also small towns and places that sometimes are little known, but, due to their attractiveness, they can compare to the big ones. This time we set out for the town of Podbořany and its surroundings, and who else could accompany us symbolically than the mayor Radek Reindl, who is a local native.

RUBÍN HILLFORT, MUSEUM OF STAINED GLASS AND KAOLIN

I will start with the Rubín hillfort. Why am I starting with it? I worked there as a student in archaeological research and after that part-time job I was sure it would not be my career as I had worked very hard there,” smiles the mayor. “But it is a really attractive tourist destination. We do our best to build interesting cycling paths, which are also suitable for mothers who can go for a walk with babies in prams. In addition, unlike some other towns, we have game elements for children scattered throughout the route, so children do not get bored. I could really name plenty of places and attractions, but here I present just a really short selection. Otherwise, we would probably exceed the possibilities of this article. In Podbořany itself, there is a Gothic fortress with a museum of kaolin mining, thanks to which the town was founded. I will name the Krásný Dvůr Château, but I would focus on the Valeč region – the château in Valeč and the surrounding area are really

beautiful. However, if you would like something unconventional, you can visit St. Elias church in the village of Libyně, where there is a unique museum of stained glass. Or you can stop in the village of Chyše, where there is a castle, which is in private hands, and a brewery. I could go on listing places to visit for a long time. I would just like to remind you that we are adjacent to the former military area, some parts of which are open, where there is unspoiled nature, which you will rarely find.”

KOBYLEC, KOZINEC, TANK BATTALION AND SOLDIERS

“The cult film *The Tank Battalion*, also known abroad, was shot here in the Kozinec complex, which is referred to as Kobylec in the film. Officers and soldiers from the garrison, which had a long tradition in Podbořany, also played there. Surely you remember the tank trenches from the film - they still exist. We try to keep them as a memory of the film and of course they also attract tourists and fans of

this film. As I mentioned the garrison, we did not welcome its disruption unlike some other towns did. There were 2,500 soldiers and, of course, the jobs for our inhabitants were connected with them. I'll just note that the complex was transferred to us free of charge, but it took us seven "hungry years" to take it over physically. You can probably imagine what the place looked like after that period. Today, there are houses in this area and some more will be built in the mentioned Kozinec area. We set harsh conditions for housing construction to prevent speculations. The builder has five years to build a house and have

Zajímavý exponát z Muzea vitráží v kostele sv. Jiljí v Libyni.

An interesting exhibit in the Museum of Stained Glass in St. Elias church in Libyně

Růžové květy dodávají Podbořanům nádech romantiky a krásy.

Pink flowers give Podbořany a touch of romance and beauty.

it approved for living. If he does not comply with the conditions, the price paid will be forfeited to the town as a contractual penalty."

GERMAN TOWN AS A PARTNER AND AS AN INSPIRATION

"We have two partner towns - one in Germany and the other is Russi, which is in Italy, but you can guess what the headline of one newspaper read: "Podbořany has a friendship with the Russians",

Kouzelnou atmosférou vás omámí procházka v Mariánském údolí.

A walk in Mariánské Valley will enchant you with its magical atmosphere.

therefore I received many phone calls after that. Apart from the town of Spalt, we have probably the closest relations with the town of Ehrenfriedersdorf. I used to go there as a boy in 1974 and I have a lot of friends there. I speak German, and when I walk down the street there, I greet people as if I were at home in Podbořany. It is also about exchange

Místní koupaliště patří k místům oddechu.
The local outdoor swimming pool is a place for rest.

camps; 56 children take turns in them each year; we invite each other to concerts, our sports teams, volunteer firefighters and other interest groups also cooperate. In addition, we get inspired there. We saw how they built a functional sports hall without demanding elements, so we built one in our town too. It cost 57 million crowns and we paid for it from the town budget. We had applied for subsidies about three times, but without success; the money had been given to others, whose names and faces are well-known from the newspaper pages. We also got inspiration there while we were building the pump track, which we recently opened, and which is complemented by a track for small children. I recommend going there as well; there you can also see accessible tin mines.

NO LOANS

There is one thing that is typical of us, but sounds a little strange today. We do not have any loans, we do not have any debts, and yet we keep building, as I indicated in the previous answer, renovating

Pohled do nádherného interiéru kostela svatého Petra a Pavla
Beautiful interior of St. Peter and Paul church

and trying to make both tourists and locals feel good here. We have a large industrial zone, which also belongs to the town. But tourists will be more interested in the fact that we renovated the hotel; it has a large ballroom, which includes a wellness area. Also, a campsite with all necessary equipment can attract tourists. Moreover, we have a bonus for them: those staying at the campsite have free access to the outdoor swimming pool, where we are preparing a new slide.

COME TO CELEBRATE WITH US

I have talked about the partner towns. Their representatives and citizens will also come to our festivities and I would like to invite your Czech and foreign readers to them. For example, from 17 to 18 June we are organizing the summer Podbořany festivities – an open-air festival concert right on the town square in Podbořany. This year all the celebrations are connected with the 660th anniversary of the town foundation. We will commemorate it throughout the year at various cultural events. The whole range of celebrations will end on 17th September, when we will commemorate the 150th anniversary of the founding of Volunteer Firefighters organization in our city. ●

SOME HISTORY

According to some historians – for example, Václav Hájek from Libočany – the founding of Podbořany and its name date back to the end of the first millennium. Václav Hájek states that around 804, one of the feudal lords of Central Bohemia – Rohovoc of Vršovice – had to leave his hunting grounds in the middle course of the Vltava River to the Přemyslids and leave them quickly. He turned to the north, where he intended to surprise the rich and powerful town of Žatec with a sudden night attack. However, the people of Žatec faced sudden raids very well. On Mount Rubín they had a thorough fortress, the garrison of which was made up of fearless gunmen, who would immediately signal to Žatec, either by sending a quick messenger or by smoke when unknown troops approached. The militants from the Rubín fortress often themselves drove away small groups of soldiers and highwayman. At that time – at the beginning of the ninth century – houses began to be built around the fortress beneath Mount Rubín. The Pod Horou (“beneath the mountain”) settlement began to emerge, which was well protected by the garrison of the fortress. Thus, according to Václav Hájek of Libočany, Podhořany – today’s Podbořany – came into existence.

pont **to go**

Pohodlné Obchody Na Trase

Convenient shop on the rail route

29 x v ČR

www.ponty.cz

ZÁTOPKOVI

BY SE LETOS DOŽILI STA LET

text: redakce, **foto:** Dutch National Archives, Pamět Národa, archiv Dany Zátopkové

Letos by oslavili 100 let manželé Emil a Dana Zátopkovi. Jejich úspěchy jsou známy u nás i ve světě, přesto připomeneme, že Emil je čtyřnásobným olympijským vítězem, Dana přidala do „domácí sbírky“ jedno olympijské zlato.

Zajímavost, že se oba narodili ve stejný rok, ale i den, je českým a slovenským čtenářům známa, ale v zahraničí jsou tímto faktem překvapováni. Když už jsme tedy u data narození, oba přišli na svět 19. září 1922, zatímco Emil, který se narodil v Kopřivnici, zemřel v roce 2000, jeho manželka Dana (narozená ve Fryštátu) ho přežila a zemřela ve věku 97 let. Prakticky do poslední chvíle byla plna elánu a poskytovala i rozhovory.

Připomeňme, že na olympijských hrách v Helsinkách v roce 1952 získal Emil úžasný „hattrick“, když se mu podařilo vyhrát zlatou medaili v běhu na pět a deset kilometrů a navíc maraton, který běžel poprvé v životě. Byl držitelem mnoha světových a samozřejmě i českých rekordů. Dana doplnila rodinnou helsinskou sbírku zlatem z hodu oštěpem.

Jejich životy byly mnohokrát zmapovány. Loni měl premiéru film Zátopek, který prozrazuje mnoho z jejich osobního i sportovního života. Měl velký úspěch doma i v zahraničí, a získal mnoho nejvyšších českých filmových ocenění – České lvi. Připomeňme, že role manželů zosobnili Václav Neuzil a Martha Issová.

Je málo osobností, které jsou známy v zahraničí tak jako oba manželé. ●

Emil Zátopek na dobovém snímku.
Emil Zátopek in a historical photo.

EMIL AND DANA ZÁTOPEK

WOULD BE A HUNDRED YEARS OLD THIS YEAR

text: editor, photo: Pamět Národa, wikipedia

This year, the couple Emil and Dana Zátopek would celebrate their 100th anniversary. Their successes are well-known in our country and in the world, yet let us remind you that Emil was a four-time Olympic winner and Dana added one Olympic gold medal to the “home collection”.

The interesting fact that they were both born in the same year, moreover, on the same day, is known to Czech and Slovak readers, but people abroad are surprised by this fact. So, speaking about the date

birth, they were both born on 19 September 1922. While Emil, who was born in the town of Kopřivnice, died in 2000, his wife Dana (born in the town of Fryštát) survived him and died at the age of 97. Practically until the last moment, she was full of energy and gave interviews.

Let us recall that at the 1952 Olympic Games in Helsinki, Emil won an amazing “hat-trick”,

Hrob Emila Zátopka na Valašském Slavině v Rožnově pod Radhoštěm.

The tomb of Emil Zátopek at Valašský Slavin in Rožnov pod Radhoštěm.

Dana Zátopková s typickým úsměvem
Dana Zátopková with her typical smile.

when he managed to win a gold medal in the five-kilometre and 10-kilometer runs, plus the marathon that he ran for the first time in his life. He held many world records and, of course, Czech ones. Dana completed the family's Helsinki collection with gold won in the javelin throw.

Their lives have been mapped many times. Last year, the film Zátopek, which reveals much of their personal and sports life, premiered. It was a great success at home and it won many of the highest Czech film awards – the Czech Lions. Let us recall that the roles of the couple were personified by Václav Neuzil and Martha Issová.

There are few personalities who are known abroad as well as the both spouses. ●

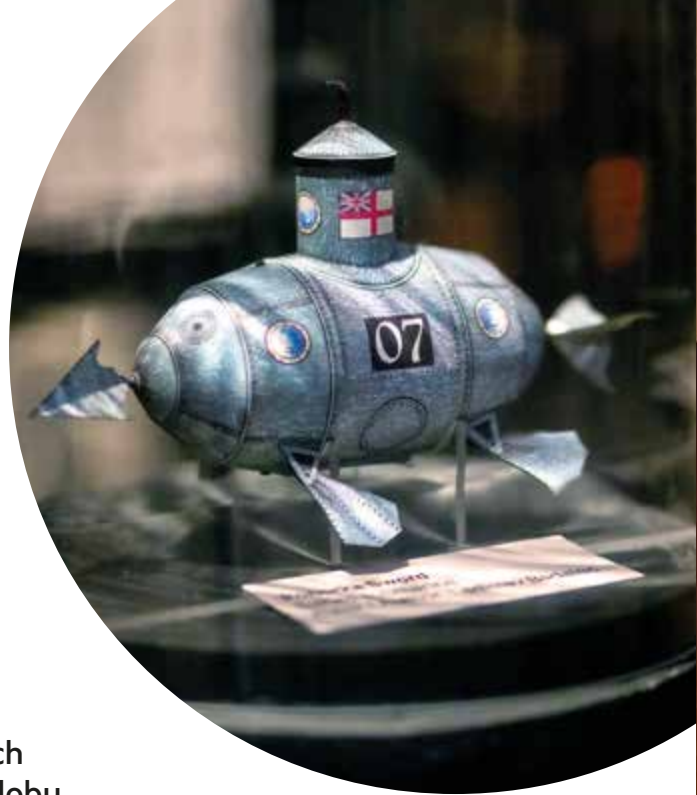

VYDEJTE SE NA CESTU KOLEM SVĚTA

text: Národní muzeum

foto: archiv Národního muzea

Vzpomínáte na eskapády Phila Fogga a jeho věrného sluhy Všudybyla, které na své cestě kolem světa zažili? Pojd'te se vydat po stopách románových hrdinů Julesa Verna a poznejte dobu i místa, která na své cestě navštívili.

Ponorka Sword
Sword submarine

Exponáty vás zavedou do mnoha exotických zemí
The exhibits will take you to many exotic countries.

Výstava Cesta kolem světa za osmdesát dní v Náprstkově muzeu se vrací k dílu francouzského spisovatele, jehož hlavním motivem je bláznivá sázka anglického gentlemana, vymyšlená jakoby mimochodem při debatě nad novinami v londýnském klubu. Předmětem sázky byla cesta kolem světa, kterou bylo potřeba vykonat v limitu 80 dní.

Vrátíte se v čase o 150 let zpátky a získáte informace o britském impériu a možnostech cestování na konci 19. století. Jak vypadal svět roku 1872 a co z něj zůstalo do dnešních dní? Kdyby byl Phil Fogg

reálným cestovatelem, čeho by si všiml na své cestě kolem světa a co by si ze zastávek na této cestě mohl přivést? Románová cesta Phila Fogga kolem světa se odehrávala v době, kdy evropské mocnosti udržovaly ekonomický, politický a kulturní vliv nad mimoevropskými regiony. A právě na pozadí vykreslených příběhů se Julesu Vernovi podařilo zachytit ducha té doby.

Nová výstava Národního muzea vám odpoví nejen na tyto otázky. Seznámíte se zde se společností konce 19. století skrze optiku geopolitické situace a technického vývoje, který umožnil prudký rozvoj mezinárodní dopravy. Spolu s románovými protagonisty navštívíte jednotlivé zastávky na cestě kolem světa – Egypt, Indii, Singapur, Čínu, Japonsko a Spojené státy americké. Prostřednictvím fotografických a grafických reprodukcí, infografiky a textů poznáte skutečná místa, kde se děj románu odehrává, v historickém kontextu. Každá oblast je představena typickými tradičními předměty v kontrastu se změnami, které přinesla moderní doba, a fenomény, které od 19. století ovlivňují svět dodnes: rozvoj železnice a lodní dopravy, význam Suezského průplavu, kolonialismus či proměny vztahu k původním etnikům. V samostatné části výstavy můžete prozkoumat osobnost spisovatele Julesa Verna a nahlédnout do jeho života a díla. Jsou zde představeny také některé umělecké inspirace jeho tvorbou, ať už v podobě uměleckých plastik Jaroslava Róny, či papírových modelů Ladislava Badalce.

A co vy, troufli byste si na podobnou sázku jako gentleman Fogg? Součástí výstavy je totiž i úniková hra na motivy Vernova románu, ve které můžete uzavřít sázku s muzeem o 20 000 liber a pokusit se v časovém limitu vyluštit všechny šifry a hádanky ukryté ve výstavě. Tak co, jdete do toho? ●

NÁRODNÍ
MUZEUM

VÝSTAVA | Exhibition

CESTA KOLEM SVĚTA ZA 80 DNÍ

Around the World in Eighty Days

Náprstkovo muzeum, Betlémské náměstí 1, Praha 1 | www.nm.cz

Spodporou:

Partner Národního muzea:

Generální mediální partner Národního muzea:

Hlavní mediální partner Národního muzea:

SET OFF ON A ROUND-THE-WORLD JOURNEY

text: National Museum, photo: National Museum archives

Do you remember the escapades of Phileas Fogg and his faithful servant Passepartout that they experienced on their journey around the world? Follow in the footsteps of the Jules Verne's novel characters and get to know the period as well as the places they visited on their way!

Potápěč z posádky kapitána Nema.
Captain Nemo's crew diver

The exhibition *Around the World in Eighty Days* at the Náprstek Museum in Prague, which is part of the National Museum, returns to the work of the French writer, whose main motif is a crazy bet made by an English gentleman as if by chance during a debate over a newspaper in a London club. The subject of the bet was a round-the-world journey which had to be made within a limit of 80 days.

You will go 150 years back in time and learn about the British Empire and travel opportunities in the late 19th century. What did the world look like in 1872 and what has remained of it to this day? If Phileas Fogg were a real traveller, what would he notice

on his journey around the world and what could he bring from the stops on this journey? Phileas Fogg's around-the-world novel journey took place in the period when the European powers were maintaining economic, political and cultural influence over non-European regions. Jules Verne managed to capture the spirit of the time in the background of the stories depicted in the novel.

The new exhibition of the National Museum will answer not only these questions. Here you will learn about the society of the end of the 19th century through the lens of the geopolitical situation and technical development, which enabled the rapid development of international transport. Together with the novel protagonists, you will make particular stops on the around-the-world journey – Egypt, India, Singapore, China, Japan and the United States. Through photographic and graphic reproductions, infographics and texts, you will get to know the real places in the novel settings in a historical context. Each area is represented with typical traditional objects in contrast to the changes brought by modern times and phenomena that have affected the world since the 19th century: the development of railways and ship transport, the importance of the Suez Canal, the phenomenon of colonialism and changes in the relationship with the original ethnic groups. In a separate part of the exhibition, you can get acquainted with the personality of the writer Jules Verne and look into his life and work. There are also some artistic works inspired by his books, such as artistic sculptures by Jaroslav Róna and paper models by Ladislav Badalc.

And what about you? Would you dare to make a bet similar to the one made by gentleman Fogg? The exhibition also includes an escape game based on Jules Verne's novel, in which you can place a bet with the museum on £ 20,000 and try to solve all the ciphers and riddles hidden in the exhibition within a time limit. Well, are you going in? ●

energit®

ŠŤAVNATÁ ENERGIE DO KAPSY

doplňky stravy

- s obsahem vitaminů, minerálních látek a rostlinných extraktů
- přírodní aromata a skvělá ovocná chuť

Legendární
značka vitaminových
a energetických
tablet

VÝJIMEČNÝ KONCERT NA HLADINĚ VLTAVY

text: redakce, foto: archiv Prague Sounds

Opravdu výjimečný koncert se chystá na druhého září přímo na hladině Vltavy. Koncert pro Evropu, na kterém vystoupí Česká filharmonie, se koná při příležitosti českého předsednictví v Radě Evropské unie. Otcem i realizátorem myšlenky koncertu na hladině řeky je Marek Vrabec se svým týmem kolem festivalu Struny podzimu/Prague Sounds.

Přiblížil byste prosím našim čtenářům podrobnosti této akce?

„Koncert s Danielem Hopem na Plovoucí scéně na Vltavě tehdy zasvítíl jako záblesk naděje uprostřed koronavirové krize a zaujal také zahraniční média a zahraniční televizní společnosti. Snad také díky tomu se mi nedlouho poté ozval úřad vlády s otázkou, byli-li bychom schopni a ochotni připravit oficiální koncert na Plovoucí scéně pro naše předsednictví v Radě Evropské unie. Mezitím jsme stihli na tomto plovoucím auditoriu uspořádat open air

Gregory Porter se potkal s Ondřejem Pivcem poprvé na festivalu Struny podzimu v roce 2013. Gregory Porter met Ondřej Pivec for the first time at the Strings of Autumn festival in 2013.

festival k čtvrtstoletí Strun podzimu, jehož vrcholem byl koncert fenomenálního violoncellisty Yo-Yo Ma, ale vystoupil na něm také Jiří Suchý anebo Lizz Wright. Teď už však všichni žijeme Koncertem pro Evropu, kde na rozšířené Plovoucí scéně i auditoriu na hladině Vltavy vystoupí stosedmdesátičlenný ansámbl České filharmonie a Pražského filharmonického sboru a sólistů pod vedením šéfdirigenta Semjona Byčkova. Jsme hrdi na to, že v roce našeho předsednictví pořádáme koncert, který bude oslavou našeho společného ‚evropského domova‘, který je nyní ve válečné době o to významnější.“

Bude to událost po všech stránkách velmi nevšední. Přece jen mohutné těleso České filharmonie se nepředstavuje na vodní hladině každý den...

„Jsme ve fázi, kdy se myšlenka proměňuje ve skutečnost a přípravy jsou již několik měsíců v plném proudu. Jen podotýkám, že i hlediště bude stejně jako i při předchozích akcích opět na vltavské hladině. Část koncertu bude přenášet rovněž Česká televize na programu ČT 1 a už nyní jednáme společně s Českou televizí o koprodukcii s francouzsko-německou televizí ARTE. V provedení České filharmonie zazní Beethovenova Óda na radost, což

„Je pro mě velkou ctí, že mohu být u toho, když Česká republika historicky podruhé bude předsedat Radě EU, a zároveň, že mohu být účastníkem Koncertu pro Evropu, který je pro nás všechny symbolem jednotné Evropy a zvláště v dnešní době symbolem naděje,“ říká ministr pro evropské záležitosti **Mikuláš Bek**.

Americký soubor Mantra Percussion
American ensemble Mantra Percussion

je vlastně nyní jakási evropská hymna, dále Smetanova Vltava, Dvořákův Karneval a jedna z nejsilnějších duchovních skladeb hudebních dějin vůbec – Glagolská mše Leoše Janáčka. S Českou filharmonií bude ještě vystupovat i řada dalších vynikajících sólistů.“

A nebálo se vedení České filharmonie pustit své vlastní členy v takovém množství na pomyslné „vratké“ jeviště?

„Ještěže jste dal slovo ‚vratké‘ do uvozovek. Je to jeviště opravdu bezpečné a kupodivu se ani nehoupě. Samozřejmě jsme s Českou filharmonií na toto téma jednali, abychom vyhověli všem jejím technickým požadavkům, a ještě mnohokrát do koncertu o tom jednat budeme. Je ale pravdou, že je to nesporně těleso s největším výtlakem vody, jaké jsme kdy na Vltavě uvedli! Pan ředitel Mareček byl zde hostem i vloni, viděl hrát na Plovoucí scéně violoncellistu Yo-Yo Ma Bacha a my jsme velice poctěni, že šéfdirigent Byčkov i orchestr naši nabídku přijali. Bude to jistě neopakovatelné. Je tradicí, že účinkující jsou přiváženi na jeviště na lodi a zde to bude opravdu velké množství umělců. Umíme vše ale vyřešit, a tak se nechte překvapit.“

Naše čtenáře určitě ihned napadne otázka, jak se tohle vše dá zabezpečit po technické stránce... – Je to skoro na hranici možností...?

„V ‚menším‘ provedení už jsme si to měli možnost vyzkoušet v předchozích letech. Tehdy byla

Houslista Daniel Hope a ředitel festivalu Prague Sounds Marek Vrabec.
Violinist Daniel Hope and Marek Vrabec, the director of Prague Sounds Festival.

„Pro Prahu je to velká čest, že bude v centru dění druhého českého předsednictví Radě EU, a chceme všem ukázat to nejlepší z našeho města. O to více mne těší, že se koncert uskuteční symbolicky přímo na řece Vltavě. I hlavní město jako celek připravuje řadu doprovodných aktivit po celou dobu trvání předsednictví, které v této mimořádně náročné době nabývá nového významu,“ vyjádřil se pražský primátor **Zdeněk Hřib**.

Nadšení z podoby koncertu neskrývá ani náměstek ministra kultury pro řízení sekce živého umění **Milan Němeček**, který říká: „Známý klasický repertoár v podání České filharmonie a jejích hostů pod vedením Semjona Byčkova přímo na Vltavě – jedinečná a silná kombinace. Ministerstvo kultury dlouhodobě podporuje projekty, které propojují umělce z nejrůznějších zemí i země samé. Je nám proto ctí podpořit tento koncert, Koncert pro Evropu, a vlastně pro celý svět.“

ještě část pontonů, na kterých je to závislé, někde v opravnách... Teď je budeme mít k dispozici kompletní. Jsme v kontaktu ještě s jejich dalším dodavatelem, jednáme i s ministerstvem obrany o poskytnutí části z nich. Plovoucí scéna se neobejde bez technické součinnosti s Povodím Vltavy a pocho-pitelně také s Městskou částí Praha 1 a Magistrátem hlavního města Prahy, které nám pomáhají mj. s řešením omezení dopravy na mostě Legií během koncertu a s řadou dalších otázek.“

Myslím, že tuhle otázku určitě rád nemáte, ale přesto ji musím položit. Jak to bude vypadat třeba za deště a nedejbože za víchřice...?

„Určitě bude hezky. Jsme připraveni samozřejmě i na tuto variantu, ale nerad bych o ní nyní hovořil, abych ji nepřivolal.“

Jste ředitelem dvou festivalů. Jméno Prague Sounds už zaznělo, ale váš festival Struny podzimu prý změní název právě na Prague Sounds. Proč, když byl tak úspěšný a jeho název se za těch 25 let vžil?

Zakladatel a ředitel festivalu Prague Sounds
Marek Vrabec
Marek Vrabec, the founder and director of the Prague Sounds festival

V rámci koncertu na Prague Sounds vystoupil Yo-Yo Ma nečekaně z lodičky pro překvapení návštěvníků v okolí pražské Kamy (2021). As part of the concert at the Prague Sounds, Yo-Yo Ma got off the boat unexpectedly for surprised visitors around Kampa Island in Prague (2021).

„Ono to souvisí právě s tím naším čtvrtstoletím. Je čas zahájit novou éru. Já jsem loni všude říkal, že těch prvních 25 let byl jen začátek... Nová etapa, nový název. Má to i praktické pozadí. Když řeknete Struny podzimu, vybaví se většině lidí nikoli unikátní nadžánrový festival, ale spíše klasická hudba, třeba festival smyčcových kvartet. Struny podzimu dospěly, vyrostly ze svých původních šatů klasického festivalu a dnes jsou nezaměnitelným festivalem Hudby s velkým ‚H‘, bez žánrových hranic. Jeden den můžete na festivalu zažít bachovské suity a další den koncert hip-hopu. Jen ještě připomenu pro zájemce, že náš festival Struny podzimu – tedy už pod názvem Prague Sounds – je připraven v obvyklém termínu od října do listopadu, a tak bych na něj chtěl české, ale i vaše zahraniční, čtenáře pozvat. Více se o něm dozvědí již brzy na stránkách www.praguesounds.cz. ●

„Česká filharmonie považuje za nesmírnou čest, že může s šéfdirigentem Semjonem Byčkovem a Pražským filharmonickým sborem vystoupit na Koncertu pro Evropu, který je jednou z oficiálních kulturních akcí českého předsednictví Radě Evropské unie. Stejně tak máme obrovskou radost, že v tak mimořádných kulisách – na Vltavě s pozadím Pražského hradu – budeme moci provést díla našich hudebních velikanů Bedřicha Smetany, Antonína Dvořáka a Leoše Janáčka, jejichž skladby naši zemi skvostně reprezentují nejen v Evropě, ale po celém světě,“ těší se generální ředitel České filharmonie **David Mareček**.

Naše nové vlaky jsou nejlepší naživo

Letos pro vás vyjelo už 115 nových vozů.
Přijďte si je vyzkoušet i vy.

Pojed'te s námi.
www.cd.cz

 České dráhy
Národní dopravce

AN EXCEPTIONAL CONCERT ON THE SURFACE OF THE VLTAVA

text: editors, photo: Prague Sounds archives

A really exceptional concert has been planned for 2nd September right on the surface of the Vltava. The Concert for Europe, at which the Czech Philharmonic will perform, will take place on the occasion of the Czech Presidency of the Council of the European Union. The “father” and implementer of the idea of a concert on the river surface is Marek Vrabec and his team of the Strings of Autumn / Prague Sounds Festival.

Could you please give our readers some details of this event?

“Some time ago, the concert in which Daniel Hope played on the Floating Stage on the Vltava River shone as a glimmer of hope in the middle of the coronavirus crisis and attracted the attention of foreign media and a foreign television company. Perhaps this is also the reason why the Office of the Government of the Czech Republic asked me shortly afterwards if we would be able and willing to prepare an official concert on the Floating Stage for our Presidency of the Council of the European Union. In the meantime, we managed to organize an open-air festival on the Floating Stage and Auditorium, which was dedicated to the quarter-century anniversary of the Strings of Autumn Festival, whose culmination was the concert by the phenomenal cellist Yo-Yo Mye, where Jiří Suchý and Lizz Wright also performed. Nowadays, we all live and breathe for the Concert for Europe, where the 72-member ensemble of the Czech Philharmonic and the Prague Philharmonic Choir and soloists under the direction of Semyon Bychkov, the Chief Conductor,

will perform on the extended Floating Stage and Auditorium on the Vltava River. We are proud to be hosting the concert, which will celebrate our common, “European home” in the year of our presidency, which is all the more important now, in times of war.”

It will be a very unusual event in all respects. After all, it doesn't happen every day that the massive body of the Czech Philharmonic Orchestra performs on the water surface...

“We are in the phase when the idea is becoming a reality and the preparations have been in full swing

“It is a great honour for me to be present when the Czech Republic holds the Presidency of the Council of the EU for the second time and at the same time to be able to attend the Concert for Europe, which is a symbol of the united Europe for us all and especially a symbol of hope today.” says Mikuláš Bek, Minister for European Affairs.

for several months. I would just like to point out that the auditorium will be on the Vltava surface again, as in the previous events. Part of the concert will also be broadcast by Czech Television on the ČT 1 Channel, and, together with Czech Television, we are already negotiating for a co-production with the Franco-German ARTE TV Channel. The Czech Philharmonic will perform The Ode to Joy by Ludwig van Beethoven, which is now a kind of European anthem, The Moldau (Vltava) by Bedřich Smetana, The Carnival Overture by Antonín Dvořák and one of the strongest spiritual compositions in music history – The Glagolitic Mass by Leoš Janáček. A number of other excellent soloists will also perform with the Czech Philharmonic.”

Wasn't the management of the Czech Philharmonic afraid to let such a big number of its members perform on an imaginary "shaky" stage?

Bychkov and the orchestra accepted our offer. It will certainly be an unrepeatable event. It is a tradition that the performers are carried to the stage on a boat and there will be a really large number of artists. But we are able to arrange everything, so just wait for it.”

Our readers will surely immediately wonder how all this can be secured technically... Is it almost at the limit of the possibilities?

“We have already had the opportunity to try it out “on a smaller scale” in the previous years. At that time, some of the pontoons, on which the stage depended, were somewhere in repair shops... Now, we will have a complete set of them. We have been in contact with another supplier of pontoons and have also been negotiating with the Ministry of Defence to provide part of them. The Floating Stage will not do without technical cooperation with the Vltava River Basin Authority and, of course, with the Prague 1 Municipal District

Violoncellista Yo-Yo Ma přijíždí na plovoucí scéně
Cellist Yo-Yo Ma is arriving at the Floating Stage.

“It's good that you put the word “shaky” in quotation marks. It's a really safe stage and, surprisingly, it doesn't sway at all. Of course, we negotiated with the Czech Philharmonic on this topic in order to meet all their technical requirements, and we will discuss this many more times before the concert. But it is true to say that it is undoubtedly the largest water displacement body we have ever presented on the Vltava! Last year, Mr. David Mareček, General Director of the Czech Philharmonic, was our concert guest, too, and saw the cellist Yo-Yo Mu Bach play on the Floating Stage. We are very honoured that the Chief Conductor Semyon

“It is a great honour for Prague to be at the centre of the second Czech Presidency of the Council of the EU, and we want to show everyone the best of our city. I am all the more pleased that the concert will take place symbolically directly on the Vltava River. The capital as a whole is also preparing a number of accompanying activities for the entire duration of the presidency, which is gaining new significance at this extremely challenging time,” said **Zdeněk Hřib**, the Mayor of Prague.

Svůj folklórní projekt uvedl na Vltavě jazzman a multiinstrumentalista Jiří Slavík. Jazzman and multi-instrumentalist Jiří Slavík presented his folklore project on the Vltava.

Authority and the City of Prague Municipal Authority, who help us, among other things, with traffic restrictions on Legion Bridge during the concert and a number of other issues.”

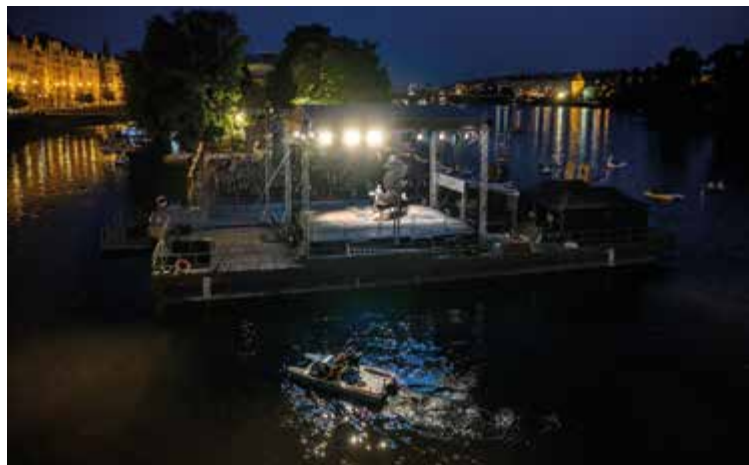
I don't think you like this kind of questions, but I still have to ask you. What do you think will happen if it rains or, God forbid that, there is a storm?

“The weather will definitely be nice. Of course, we are also ready for the abovementioned variant, but I would rather not talk about it now so as not to invite trouble.”

You are the director of two festivals. The name Prague Sounds Festival has already been mentioned, but your Strings of Autumn Festival is said to be changing its name to the Prague Sounds. Why should it change if it has been so successful and the public has become accustomed to it in those 25 years?

“It is connected with our quarter-century anniversary. It is time to start a new era. Last year, I was saying everywhere that the first 25 years had been just the beginning... A new phase, a new name. It also has a practical background. When you say Strings of Autumn, most people think of classical music, such as a string quartet festival, rather than of a unique cross-genre festival. The Strings of Autumn Festival has matured, grown out of the original outfit of the classical music festival, and today it has become an unmistakable Music festival with the capital letter “M”, without genre boundaries. One day you could experience Bach’s suites at the festival and the next day a hip-hop concert. I would just like to remind those interested that our Strings of Autumn Festival – under

Milan Němeček, Deputy Minister of Culture for the Management of the Performing Arts Section, does not hide his enthusiasm for the concert: “Well-known classical repertoire performed by the Czech Philharmonic Orchestra and its guests under the direction of Semyon Bychkov directly on the Vltava River will make a unique and powerful combination. The Ministry of Culture has long supported projects that bring together artists from a variety of countries and our country. We are therefore honoured to support this concert, the Concert for Europe, and indeed for the whole world.”

Na plovoucí scéně zahrál také pianista Brad Mehldau a tenorista Ian Bostridge. Pianist Brad Mehldau and tenor Ian Bostridge also performed on the Floating Stage.

the name the Prague Sounds Festival – will be prepared in the usual period from October to November, so I would like to invite our readers, both Czechs and foreigners, to come and see it. They will find out more about it soon at www.praguesounds.cz. ●

“The Czech Philharmonic considers it an immense honour to be able to perform with the Chief Conductor Semyon Bychkov and the Prague Philharmonic Choir at the Concert for Europe, which is one of the official cultural events of the Czech Presidency of the Council of the European Union. We are also very happy that in such extraordinary scenery – on the Vltava River with the background of Prague Castle – we will be able to perform the works of our musical greats Bedřich Smetana, Antonín Dvořák and Leoš Janáček, whose compositions represent our country not only in Europe but all over the world,” says **David Mareček**, General Director of the Czech Philharmonic, who is looking forward to the concert.

NOVINKA

CARTE D'OR®

Les Desserts

NOVÉ CHLAZENÉ SMETANOVÉ DEZERTY

Ochutnejte
také další
varianty:

PÁRA, ŠPEKÁČKY A KUS NOSTALGIE

text: Aleš Pohořal, foto: Jiří Vondrák, Aleš Pohořal

Dědové a babičky uroní slzu, rodiče se zvědavě dívají a většina dětí stojí s otevřenými ústy před historickou soupravou, kterou táhne parní lokomotiva. Kus historie je navíc podtržen tím, že trať jindřichohradeckých drah vede malebnou krajinou.

Ve stanici Kunžak-Lomy je přestávka, a tak ji využíváme, abychom se zeptali jednoho z těch, kteří „slouží na mašině“. Mají tu hodně práce, a tak jen pár slov.

„Je to můj, jak věřím, celoživotní koníček... Studuji na právech v Praze, ale pocházím právě z tohoto kraje. Vždycky to byl můj sen a ten si plním. Jezdím jako vlakvedoucí, topič či průvodčí na „páře“. Tahle lokomotiva, označovaná jako „účko“ či „Krauska“, nemá tendr. Když vyjíždíte, podlaha je plná uhlí. Jsou tam dvě kapsy, a když pak jednu spotřebujete, musí se při zpáteční jízdě doplnit. Asi by vám řekli kolegové ještě další zajímavosti. Já jen poznamenám, že pokud není léto, začíná se topit už ve dvě hodiny v noci a vyjíždí se o půl jedenácté,“ říká Aleš.

Chtěli byste to jako strojvůdce také zkusit? „I když se to mnohým může zdát nepravděpodobné, oprav-

Otevřený vůz je součástí soupravy a je populární zvláště v létě. Ale ani horší počasí zájemce neodradí. The open carriage is part of the train and is especially popular in summer. Even bad weather will not discourage those interested.

Parní lokomotivy jsou součástí historie a přitahují stále spoustu nadšenců i zvědavců.

Steam locomotives are part of history and still attract lots of enthusiasts and curious people.

du se strojvůdcem na zkoušku můžete stát, a to na motorových lokomotivách, ale i na těch parních. Šíře našich nabídek je opravdu bohatá. Například se je možné v některých stanicích i ubytovat, a věřte, že je to skutečně nevšední zážitek. Ale i „všední“ zážitky jsou velmi pestré. Jen připomínám, že jsme výlučným vlastníkem a provozovatelem železniční dopravy na úzkorozchodných tratích o rozchodu 760 mm Jindřichův Hradec–Nová Bystřice a Jindřichův Hradec–Obřataň. Provozujeme pravidelnou osobní a nákladní dopravu v motorové trakci a během letní sezony pravidelné parní vlaky s historickými vozy, což jste měli možnost si vyzkoušet,“ říká obchodní ředitel JHMD Jan Čajánek a dodává: „Vzhledem k blízkosti hranic s Rakouskem se tu často objevují i naši sousedé, ale také návštěvníci i z jiných zemí. Určitě i jim bych návštěvu naší dráhy doporučil.“

Ve stanici Hůrky nastupujeme zpáteční jízdu; na ty, kteří zde při jízdě do Nové Bystřice vystoupili, čekal program. Ten v poněkud jiném hávu je připraven i pro další jízdu. „Hledal jsem vajíčka a s dědou pekl buřty,“ říká malý Kája. A jeho děda dodává: „Moc mu chutnalo, ale celé jméno tam nepíše, maminka vyznává především rostlinnou stravu a učí to i mého vnuka. Kdyby viděla, jak si pochutnává na úplně spáleném špekáčku, už by mi ho příště nesvěřila a já s ním chci tady ještě nějaké jízdy zažít,“ směje se sympatický stařík.

Parní vlaky jezdí na obou trasách. Jejich jízdní řád (stejně tak i jízdní řád motorových vlaků) jakož i další podrobnosti najdete na www.jhmd.cz. ○

STEAM, SAUSAGES AND A PIECE OF NOSTALGIA

text and photo: Aleš Pohořal

Grandparents shed a tear, parents watch curiously, and most children stand with their mouths open in front of the historical train pulled by a steam locomotive. Moreover, this piece of history is emphasized by the fact that the Jindřichův Hradec railway line runs through a picturesque landscape.

It stops at the Kunžak-Lomy station, so we use the break to ask one of those who “serve on the engine”. They have a lot of work to do, so they say just a few words.

“It’s my lifelong hobby, I believe... I’m studying law in Prague, but I come from this region. It’s always been my dream and I’m fulfilling it. On the steam train, I work as a train driver, a fireman or a conductor. This locomotive, referred to as the “U” or “Krauska”, has no tender. When the train leaves, the floor is covered with coal. There are two “pockets”, and if coal runs out in either of them, it must be refilled on the way back. My colleagues would probably tell you some more interesting things. I’ll just note that if it’s not summer, we start to heat the engine at two o’clock in the morning and the train leaves at half past ten,” says Aleš.

Would you like to try being a train driver too? *“Although it may seem unlikely to many people, you can really try out driving a train as a train driver, both on motor locomotives and on steam ones. The range of our offers is really rich. For example, you can be accommodated at some stations, and believe me, it is*

Opékání vuřtů bylo součástí programu pro děti při přestávce parní jízdy a nejen ratolesti, ale i rodiče a prarodiče si to velmi užívali.

Roasting of sausages was part of the programme for the children during the stop of the steam train journey. Not only the children, but also their parents and grandparents enjoyed it very much.

a truly extraordinary experience. Everyday experiences are also quite varied. I would just like to remind you that we are the sole owner and operator of railway transport on the Jindřichův Hradec – Nová Bystřice and the Jindřichův Hradec – Obrataň narrow-gauge lines with a gauge of 760 mm. We operate regular passenger and freight transport in motor traction and, during the summer season, regular steam trains with historic carriages, which you had the opportunity to try driving,” says Jan Čajánek, Sales Director of JHMD (Jindřichův Hradec Local Railways), and adds: *“Due to the proximity of the border with Austria, our neighbours – Austrians – are our frequent guests, as well as visitors from other countries. I would definitely recommend visiting our railway.”*

At the Hůrky station we board the train for the return journey. For those who get off here while travelling to Nová Bystřice a special programme has been prepared. A similar programme in a slightly different guise is ready for the next rides too. *“I looked for eggs and then we grilled sausages together with my grandfather,”* says little boy called Kaya. And his grandfather adds: *“He really liked the sausages, but please don’t write his full name in the article because his mother adheres to a vegetarian diet and teaches my grandson the same. If she had seen him enjoying a completely burnt sausage, she wouldn’t entrust him to me next time, but I want to experience some more rides with him here,”* laughs the pleasant old man.

Steam trains run on the both routes. You can find their timetable (as well as the timetable of motor trains) and other details at www.jhmd.cz. ○

VÍNO JE SVÁTKEM I VE VŠEDNÍ DNY

text: redakce, foto: archiv Vinařství Ježková

Víno vždy bylo, stále častěji je a vždy bude partnerem pro pohodové chvíle s rodinou, přáteli i pro další setkávání s lidmi kolem nás. Je výbornou součástí stolování a umí vytvořit příjemné okamžiky. Jedním z moravských vinařství, jejichž vína toto vše umějí, je Vinařství Ježková z malebné vesnice Moravská Nová Ves.

Jde o rodinné vinařství, kterému vládne Miroslava Ježková, s tradicí sahající až k roku 1862. Vinařství se nachází v nejnižším cípu jižní Moravy, v malebné vesnici Moravská Nová Ves (mezi Hodonínem a Břeclaví). Obhospodařuje 9,5 ha vinic.

Mezi vlajkové lodě jeho produkce patří Dědovo víno, které pochází z vinohradu vysazeného dědečkem majitelky v roce 1932. A protože si svých předků váží, zachovali tento stále plodící vinohrad jako

vzpomínku na svého dědu. Z něj vyrábíme cuvée – Dědovo bílé, Dědovo červené, Dědovo růžové, Dědův klaret. Kromě klasických odrůd Ryzlinku vlašského, Sauvignonu, Ryzlinku rýnského, Pálavy, Hibernálu, Dornfelderu, Cabernetu Moravia, Cabernetu Sauvignon, Andrého apod. se můžeme pyšnit slovenskými odrůdami z našich vinic – Devínem, Váhem, Norií, Dunajem a Nitrií. Do výroby vín dáváme svá srdce. Zúčastňujeme se vinařských akcí po celé republice, v našich sklepích v Moravské Nové Vsi máme vždy otevřeno. Zajišťujeme degustace – a to ať už řízené, anebo tematické, vždy podle přání zákazníka. Rádi přijedeme s degustací i k vám.

Sledujte nás na www.vinartstvi Jezkova.cz, FB Vinařství Ježková, IG Vinařství Ježková a budete vždy vědět o všech našich novinkách. Mezi ty poslední patří například i trochu jiná výroba vína, třeba frizante v plechovce s netradičním názvem JEŽEK NA PLECH. Humor nepostrádají ani některé další naše etikety; snažíme se tím oslovit širší okruh našich zákazníků. ○

WINE MEANS A FEAST EVEN ON WEEKDAYS

text: editors, photo: Vinařství Ježková archives

Wine has always been, more and more often is and will always be a good partner for relaxing moments with family, friends and other meetings with people around us. It is an excellent part of dining and can create pleasant moments. One of the Moravian wineries, whose wines can do all these, is *Vinařství Ježková* in the picturesque village of Moravská Nová Ves.

It is a family winery, run by Mrs. Miroslava Ježková, with a tradition dating back to 1862. The winery is located in the southernmost tip of South Moravia, in the picturesque village of Moravská Nová Ves (between the towns of Hodonín and Břeclav). It manages 9.5 hectares of vineyards.

Among the flagships of the winery production is *Grandpa's Wine*, which comes from the vineyard planted by the owner's grandfather in 1932. And because she respects her ancestors, this still-fruited vineyard has been preserved as a memory of her grandfather. We make cuvées from it – the *Grandpa's* white wine, *Grandpa's* red wine, *Grandpa's* rose wine and *Grandpa's* claret. In addition to the classic varieties such as *Welschriesling*, *Sauvignon*, *Riesling*, *Pálava*, *Hibernal*, *Dornfelder*, *Cabernet Moravia*, *Cabernet Sauvignon*, *André*, etc., we can be proud of Slovak varieties from our vineyards – *Devín*, *Váh*, *Noria*, *Dunaj* and *Nitria*. We put our hearts into wine production. We participate in wine events throughout our country and our wine cellars in Moravská Nová Ves are always open. We organize tastings – whether guided or thematic – always according to the customer's wishes. We will also be happy to come to the customer's place and organize a tasting there.

Follow us at www.vinartstvijezkova.cz, on FB *Vinařství Ježková*, IG *Vinařství Ježková* and you will always know all our news. The recent news include, for example, a slightly different wine production, such as *frizante* in a can with the unconventional name *Hedgehog on Tin*. Some of our other etiquettes don't lack humour either; we try to address a wider range of our customers this way. ○

krupička ohňostroje

Ohňostroje

- Konfety
- Prskavky
- Fontány
- Dýmovnice
- Ohňostroje

Karneval

- Kostýmy
- Masky
- Paruky
- Doplnky
- Žertíky

KOUZELNÝ POCIT Z JÍZDY NA VORU

text: redakce, foto: Petra Jankovská

Chtěli byste zažít nepopsatelnou atmosféru a pohodu? Pak můžete pro sebe i své děti využít cestu vorem, který startuje v Kamýku. A co víc, při sobotní poslední jízdě si můžete na ohni umístěném na voru opéci třeba buřty. Zdá se vám to jako pohádka? Ona to opravdu je, ale reálná.

„Jezdíme tady od roku 2016, loni byla covidová přestávka a letos zase chceme provoz obnovit. Je potřeba plavidlo opravit, jen podotýkám, že to není úplně správné říkat vžité slovo vorař, protože to mělo i pejorativní význam. Správnější je název plavec. Vždyť to respektovali i v dřívějším režimu a kultovní film se jmenuje Plavecký mariáš,“ uvádí Jiří Zdislav Jankovský, který plavidlo i postavil neb je povoláním tesař a to ne ledajaký. Účastní se i na těch nejsložitějších pracech na pražském hradě a nejen na něm a říkájí mu první hradní tesař.

„Moc se těšíme po té roční přestávce na návštěvníky, kteří chtějí zažít něco neobvyklého a ještě si rozšířit znalosti nejen o plavidlu, ale i o přírodě a památkách. U nás je vstupné dobrovolné, jestli zruší v nejbližší době EET, tak ceny stanovíme, v současné době to ale nelze, ale návštěvníci sami ocení naši práci.“ Jen upozorňuji, že sezona odstartuje na 95 procent, mohou se ještě vyskytnout třeba technické potíže, ale věřím, že v červenci se vše rozběhne a o víkendech budeme jezdit. Vy už jste se v úvodu zmínili o poslední sobotní jízdě, která je prodloužena, a můžete skutečně netradiční služby zažít. Ale to neznamená, že ostatní jízdy

nejsou romantické. Přijďte a sami uvidíte,“ dodává J. Z. Jankovský.

A pokud by vám počasí jízdu překazilo, můžete využít kamýckých hospod, třeba té velmi slavné plavecké U Krůtů, v níž se skrývá kus historie. Rodina Krůtů ji vlastní už od roku 1720.

Před vyplutím anebo při návratu můžete navštívit i někdejší hrad Vrškamýk (zvaný také Hunec). Není to zřícenina ledajaká – hrad kdysi sloužil jako letní sídlo nejstarších českých panovníků a teprve poté, kdy jeho úlohu převzal slavný Karlštejn, byl opuštěn a zapomenut. ●

Jiří Zdislav Jankovský plavidlo postavil a také bude vaším průvodcem na cestě po řece. Jiří Zdislav Jankovský built this vessel and will also be your guide on the journey down the river.

MAGICAL FEELING OF RIDING A RAFT

text: editors, photo: Petra Jankovská

Would you like to experience an indescribable atmosphere and well-being? Then, you and your children can go on a trip by raft that starts in Kamýk. What is more, on Saturday's last ride, you can roast, for example, burritos over the fire placed on the raft. Does it sound like a fairy tale to you? It really is a fairy tale, but a real one.

"We have been operating the raft here since 2016. There was a covid break last year and this year we want to restart the operations. The vessel needs to be repaired. I just want to point out that it is not entirely correct to use the deep-rooted word "rafter" because in Czech language it also used to have a pejorative meaning; the word "swimmer" is more correct in Czech. After all, they respected this even under the previous regime, and the cult old film is called *Swimmer's Marriage*," says Jiří Zdislav Jankovský, who built the vessel himself because he is a carpenter by profession, but not just an ordinary

one. He participates in the most complex works at Prague Castle and not only there, and they call him the "first castle carpenter".

"After that one-year break, we are very much looking forward to visitors who want to experience something unusual and further expand their knowledge not only about the vessel, but also nature and monuments. The amount of admission is voluntary; if the electronic records of sales (EET) is cancelled in the near future, we will set prices; at the moment it is not possible, but visitors will value our work themselves. "I'm just pointing out that the season will start 95 percent; there may still be some technical difficulties, but I believe that everything will start in July and we will ride on the weekends. In the introduction you have already mentioned our Saturday ride, which is extended and you can experience really non-traditional services. But this does not mean that other rides are not romantic – just come and see for yourselves", adds J. Z. Jankovský.

And if the weather prevents you from taking the raft, you can go to the Kamýk pubs, such as the very famous swimmers' pub *U Krůtů*, which hides a piece of history. The Krůta family has owned the pub since 1720.

Even before departure or upon your return you can visit the former castle Vrškamýk (also called *Hunec*). It is not just any ruin – the castle once served as the summer residence of the oldest Czech monarchs, and only after its role was taken over by the famous Karlštejn Castle, it was abandoned and forgotten.

NADACE ŠPUNTÍCI POMÁHÁ TAKÉ UKRAJINSKÝM MATKÁM S DĚTMI

text: redakce, foto: archiv Nadace Špuntíci

Nadace Špuntíci vznikla na konci loňského roku jako projekt Vydavatelství A 11 s cílem podpory handicapovaných dětí do 15 let. Nadace chce zlepšit těmto dětem kvalitu života a co nejefektivněji pro ně zabezpečit hmotnou či nehmotnou pomoc. Válka na Ukrajině však dala snažení další rozměr – podpořila a dále podporuje ukrajinské matky a děti zasažené válkou.

Její snažení má i konkrétní podobu. Nadace Špuntíci v rámci materiální sbírky darovala více než 15 tun humanitární pomoci a oficiálně otevřela veřejnou sbírku na humanitární pomoc pro ukrajinské občany zasažené válečným konfliktem pod transparentním účtem č. 2002131636/2010. V dubnu pak nadace předala 108 600 Kč Střední škole prof. Zdeňka Matějčka na humanitární pomoc ukrajinským občanům, kteří zde našli náhradní ubytování. Škola se stala útočištěm 30 osob, které uprchly před válkou na Ukrajině. „Velké poděkování patří všem dárcům z veřejné sbírky, především AKORDU & POKLADU a Rotary Clubu Ostrava City,“ poznamenala ředitelka nadace Alexandra Uherková.

Ovšem nadace pokračuje v dalším rozšiřování pomoci – získala finanční dar od pana Lahody a společnosti VOLTA REAL a. s. ve výši 128 000 korun.

Podporu veřejné sbírce vyjádřila i Miss Ukrajina 2021 Antonina Polovenková:
https://www.youtube.com/watch?time_continue=8&v=RvpD2dE_tr0&feature=emb_logo

THE ŠPUNTÍCI FOUNDATION ALSO HELPS UKRAINIAN MOTHERS WITH CHILDREN

text: editors, photo: Špuntíci Foundation archives

The Špuntíci Foundation was established at the end of last year as a project of Publishing House A 11 with the aim of supporting handicapped children up to the age of 15. The foundation wants to improve the quality of life of these children and provide tangible and intangible help for them as effectively as possible. However, the war in Ukraine gave this effort another dimension – the foundation has been supporting Ukrainian mothers and children affected by the war.

This effort has a particular form. As part of its material collection, the Špuntíci Foundation has donated more than 15 tons of humanitarian aid and officially opened a public collection for humanitarian aid for Ukrainian citizens affected by the war with the transparent bank account No. 2002131636/2010. In April 2022, the foundation donated CZK 108,600 to the high school of

Ukrajinské matky jsou vděčné za pomoc nadace.
Ukrainian mothers are grateful for the help of the foundation.

Nadace předala finanční dar 15 000 Kč spolku SANGA na projekt *Jídlo pro všechny*.
The foundation donated CZK 15,000 to the SANGA association for the Food for All project.

professor Zdeněk Matějček for humanitarian aid to Ukrainian citizens who have found alternative accommodation there. The school became a refuge for 30 people who had fled the war in Ukraine. "Many thanks go to all who donated to the public collection, especially AKORD & POKLAD and the Rotary Club Ostrava City," said Alexandra Uherková, director of the foundation.

The foundation continues to expand its assistance – it received a financial gift from Mr. Lahoda and the company VOLTA REAL a. s. in the amount of CZK 128,000.

Miss Ukraine 2021
Antonina Polovenková also
expressed support to the
public collection:
https://www.youtube.com/watch?time_continue=8&v=RvpD2dE-tr0&feature=emb_logo

OBRAZ, KTERÝ POMÁHÁ

text: Aleš Pohořal, foto: Chemis

Obraz ukrajinské holčičky, která sedí s pokrčenými koleny pod ukrajinskou vlajkou a kolem ní jsou pohádkové postavičky oblíbené u dětí v celém světě včetně populárního Krtečka, vzbudil velkou pozornost. Je možné si ho prohlédnout na zdi v Mojžírově ulici v Praze. Autorem je Dmitrij Proškin, známý po pseudonymem Chemis. Umělec pochází z Kazachstánu, ale od šesti let žije v České republice.

„Malbou, kterou jsem nazval *Dítě Ukrajiny*, jsem chtěl vzkázat ukrajinským rodinám, že bojujíte i za nás,“ říká Chemis, který je známým tvůrcem, a jenž získal jméno doma i ve světě. Podrobnosti o jeho životě i umění si budete moci přečíst v příštím čísle našeho časopisu, kdy s ním chystáme rozsáhlejší rozhovor.

„Nedovedete si ani představit tu hrůzu, kterou na Ukrajině prožívají obyčejní lidé,“ řekl Chemis a pokračoval: „Jsem vděčný za velký zájem, kterého se mé malbě dostalo. Byl bych rád, kdyby mohla dál pomáhat ukrajinským dětem. A proto jsem se rozhodl ji vydat v podobě A3+ podepsaného tisku za 2500 Kč,“ říká umělec.

„Prvotní zájem sice už opadl, což se dalo čekat, ale čas od času dostávám stále nabídky na zakoupení mých prací. Velice příjemně mne ovšem překvapilo, kolik lidí už si dílo zakoupilo. Celková částka získaných peněz už teď přesáhla 250 000 korun. Jsem také rád, že lidé „lajkují“ tuto záležitost; je jich hodně, ale přesné statistiky si nevedu, stejně jako nemám úplný přehled o počtu zhlédnutí. Ale to není tak důležité – důležitější je celkový ohlas,“ dodává Dmitrij.

„Skoro měsíc jsem odepisoval na všechny možné e-maily i dopisy, strávili jsme hodně času balením tisků, a vůbec všeho možného souvisejícího s touto

záležitostí. Používám množné číslo, protože mi s tím velice pomohla manželka – jinak bych to asi nezvládl. Někdy se ozvou i organizace, že by chtěly využít ten který obrázek ve své činnosti, ale já setrávám v oblasti již zmíněných tisků. Mám tak větší přehled,“ připomíná.

A jak budou využity peníze z prodeje? „Jsem rád, že se nám podařilo vymyslet, co uděláme s částí vybraných peněz. Domluvili jsme se s organizací Vzletná, která pořádá různé umělecké kurzy pro děti a mládež, a tak jsme připravili speciální kurzy také pro Ukrajince, kteří je mají díky té vybrané částce zdarma. Tato akce, na kterou padne zhruba polovina vydělaných peněz, potrvá až do konce roku. Jsou tam například animace, ilustrace a o víkendech i výlety do okolí, především do přírody. Zatím hledáme inspiraci pro využití zbylé částky, protože kurzy už jsou přeplněné a nenašli bychom ani tolik lektorů. Takže uvidíme, jak se situace vyvine, zda bude nakonec možné kapacitu kurzů zvýšit anebo uspořádat další kurzy. Začínají prázdniny a plánují se akce i pro ukrajinské děti, jež jsou zde a zatím se nemohou vrátit zpátky domů na Ukrajinu.“

Chemis se ovšem nezastaví a v současné době pracuje i na zdech a komínech kotelen v Praze 13. „Je to jedna z mnoha prací, na kterých se podílím; komíny už máme hotové, teď ještě přijde na řadu zeď. Jsme tu už tři týdny a ještě nejméně týden to potrvá, než vše dokončíme,“ dodává umělec a vrhá se znovu do práce... ●

PICTURE, THAT HELPS

text and photo: Aleš Pohořal

The image of a Ukrainian little girl sitting under the Ukrainian flag with her knees bent, surrounded by fairy-tale toys that children all over the world love, including the popular Little Mole, has attracted a lot of attention. You can see it on a house wall in Mojžírova Street in Prague. The author is Dmitry Proshkin, known by the pseudonym Chemis. The artist, who comes from Kazakhstan, has been living in the Czech Republic since the age of six.

"With this painting, which I called *The Child of Ukraine*, I wanted to tell Ukrainian families that they are also fighting for us," says Chemis, a well-known creator, whose name became known both in our country and abroad. You will be able to read about his life and art in the next issue of our magazine, for which we plan a larger interview with the artist.

"You can't even imagine the horror that ordinary people in Ukraine experience," Chemis says, adding: "I am thankful for the great interest my painting has received and I would like it to continue to help Ukrainian children. That's why I have decided to publish it in the form of an A3+ print with autograph for CZK 2,500", the artist says.

"The initial interest has decreased, which could be expected, but from time to time I still have offers to buy one. However, I was very pleasantly surprised by how many people had bought the work; the total amount of sales has already exceeded CZK 250,000. I'm glad that people click on "like" when they see it; there are a lot of them, but I don't keep statistics, just as neither do I have a complete overview of the num-

ber of views. But that's not that important – what is more important is the overall response," adds Dmitry.

"I have replied to almost all emails and letters for almost a month and we have spent a lot of time packing prints and everything related to this matter. I use the plural because my wife has helped me a lot, otherwise I probably wouldn't have been able to do it. Sometimes there are also organizations that would like to use the image in their activities, but I stick to the idea of the already mentioned prints and, thus, have a better overview," he recalls.

And how is the money used? "I am glad that we managed to figure out what to do with the raised money. We agreed with the organization Vzletná, which runs various art courses for children and youth. We organized special courses for Ukrainians, who attend them for free thanks to the raised amount. These courses, which account for about half of the

Dmitrij Proškin, známý po pseudonymem Chemis
Dmitry Proshkin, known by the pseudonym Chemis

raised amount, will last until the end of the year. There are, for example, animations, illustrations and also weekend trips around the area and to the country. We are still looking for ideas how to use the remaining amount, because the courses are already overcrowded and it is difficult to find enough teachers. So, we'll see how the situation develops, whether it will eventually be possible to increase the courses capacity or organize more courses. The holidays are beginning, and some other events are being planned for Ukrainian children who will be staying here because they cannot return to Ukraine."

Meantime, Chemis will not stop his art work and is currently painting on the walls and chimneys of boiler rooms in Prague 13. "These are some of the many works I am involved in. We've been doing it here for three weeks and it's going to take at least one more week to finish everything," adds the artist and gets back to work. ●

TŘICET MILIONŮ OD NADACE TIPSPORT PRO UKRAJINU

text: Michal Peterka, foto: Tadeáš Skuhra

Skupina Tipsport pomáhá ukrajinským uprchlíkům už od prvního dne invaze do jejich země. Na základě konkrétních informací od charitativních organizací přímo z místa konfliktu vyčlenil Tipsport zatím celkem 30 milionů korun na okamžitou pomoc válkou zasažené Ukrajině.

Česko-anglická základní škola Via Beroun otevřela speciální jednotřídku pro celkem 16 dětí z Ukrajiny, které musely kvůli válečnému konfliktu nečekaně opustit svou vlast.

The Czech-English primary school Via Beroun opened a special one-class school for a total of 16 children from Ukraine who had to leave their homeland unexpectedly due to the war.

Bezprostředně po vypuknutí útoku na Ukrajinu poslala Nadace Tipsport jako jedna z prvních neziskových organizací finanční pomoc sbírce Post Bellum na nákup neprůstřelných vest, helem, chráničů, dronů, spacáků, stanů a zdravotnického materiálu. Další finanční prostředky byly poskytnuty Nadačnímu fondu nezávislé žurnalistiky, který podporuje jak české reportéry mířící do válečné zóny, tak přímo na místě ukrajinská média a novináře.

„Velmi intenzivně podporujeme už od začátku konfliktu větší i menší neziskové organizace a zároveň realizujeme samostatně vlastní formy pomoci. Nadace Tipsport dala např. jako zřizovatel česko-anglické základní školy Via Beroun k dispozici celou jednu třídu ukrajinským dětem a pedagogům. Dále jsme ukrajinským uprchlíkům poskytli naše volné ubytovací kapacity v Berouně a partnerské organizaci Charita Beroun uvolnili prostory v centru města potřebné pro zřízení

speciálního Centra pomoci," popisuje rozsah aktivit pro ukrajinské uprchlíky Lucia Štefánková, ředitelka Nadace Tipsport.

Škola Via Beroun otevřela třídu pro ukrajinské děti

V polovině března otevřela česko-anglická základní škola Via Beroun speciální jednotřídku pro celkem 16 dětí z Ukrajiny, které musely s ohledem na válečný konflikt nečekaně opustit svou vlast. Výuku zajišťuje od prvního dne v jejich mateřském jazyce ukrajinská paní učitelka s podobným osudem. Nadace Tipsport přitom financuje veškeré náklady spojené s provozem této třídy pro ukrajinské žáky. „*Hned jsme věděli, že musíme něco udělat. Okamžitě, rychle, smysluplně, bez zbytečných okolků a v řádu několika málo dnů. Je to celé velmi dojemné. Děti se do našeho kolektivu velmi dobře začlenily, reagují spontánně a jsou opravdu vděčné za každé vlídné slovo, za každý projev laskavosti. Děláme dobrou věc, děláme něco, co má smysl, a tato konkrétní pomoc nám dává obrovskou vnitřní sílu,*“ popisuje otevření modro-žluté třídy ředitel Základní školy Via Beroun Jiří Luka.

Grantová výzva Ukrajina 2022: Pomoc lidem na Berounsku

Finanční prostředky v celkové výši jednoho milionu korun byly prostřednictvím nadačního grantu poskytnuty také veřejně prospěšným organizacím na Berounsku, které se zabývají řešením aktuální

NADACE TIPSPORT

Nadace Tipsport byla založena v roce 2017 a působí převážně v České republice, část projektů má však přesah i na Slovensko. Nadace cílí na podporu a ochranu životního prostředí, zkvalitnění života obyvatel Berounska, podporu sportu i kulturního dědictví a nezapomíná ani na pomoc zaměstnancům holdingu Tipsport.

<https://www.nadacetipsport.cz>

humanitární krize spojené s válečným konfliktem na Ukrajině. Cílem grantové výzvy je dlouhodobá podpora projektů na pomoc rodinám a jedincům, kteří v důsledku války přicházejí do regionu Berounska. Milion byl rozdělen do poslední koruny mezi devět neziskových organizací, které provozují například adaptační skupiny pro ukrajinské děti, pořádají letní aktivity pro ukrajinské děti nebo se starají o potravinovou pomoc, koordinaci pracovních a ubytovacích nabídek či o samo ubytování.

Ředitelka Nadace Tipsport Lucia Štefánková s ukrajinskými dětmi v berounské základní škole Via Beroun
Lucia Štefánková, Director of the Tipsport Foundation, with Ukrainian children at the Via Beroun primary school in Beroun

Při sázení stromů pomáhají Nadaci Tipsport nejen vlastní zaměstnanci a další dobrovolníci, ale ruku k dílu přiloží tu a tam i hokejová legenda Jaromír Jágr
Not only Tipsport employees and other volunteers help the Tipsport Foundation in planting trees. Hockey legend Jaromír Jágr also lends a hand here and there.

Výuka českého jazyka pro uprchlíky v Berouně

Nad rámec tohoto grantu podporuje Nadace Tipsport intenzivně také jazykovou výuku na Berounsku. Finančně se podílí na jazykových kurzech v berounské Jazykové škole Jill, kurzy pro ukrajinské uprchlíky má v nabídce i Jazyková škola PaedDr. Henriety Mottlové anebo ZŠ ve Zdicích a pod záštitou města pořádá kurzy češtiny také Městská knihovna Beroun. Zájem o tyto kurzy, které do jednotlivých škol směřuje berounské Centrum pomoci, je v tuto chvíli enormní, výuka českého jazyka proto bude pokračovat i během prázdnin. Tak třeba Jazyková škola PaedDr. Henriety Mottlové pro tyto potřeby vyhradila obě učebny v horním patře. „Máme tím pádem zajištěné místo i učitele. V současnosti k nám dochází přes 40 studentů ranního i odpoledního studia a další studenty plánujeme postupně nabírat,“ doplnila informace ředitelka školy Henrieta Mottlová.

Ubytovací kapacity na Berounsku

Společnost Tipsport vyčlenila v Berouně ze svých kapacit pro zaměstnance celý bytový dům, ve kterém se nachází sedm zařízených bytů. Celý objekt poskytla Nadace Tipsport Dialýze Beroun a obývají ho uprchlíci z Ukrajiny, jejichž situace je o to složitější, že potřebují léčbu dialýzou. Pacienti zde bydlí se svými rodinami a zdravotní péči jim Dialýza Beroun poskytuje přímo v domě. Přispěli jsme také sokolské organizaci v Tetíně na provoz přechodného ubytovacího zařízení v prostorách sokolovny. Poskytují zde ženám a dětem na útěku před válkou prvotní zázemí včetně pomoci s vyřízením potřebných dokumentů a zajištěním základních potřeb.

Zaměstnanecká sbírka

Ve sbírce zaměstnanců Nadace Tipsport a skupiny Tipsport pro humanitární organizaci Člověk v tísni se podařilo vybrat celkem přes 4,6 mil. korun! Sběrka byla koncipována tak, že ke každé darované koruně přidala nadace z vlastních zdrojů další tři koruny. Vybrané finanční prostředky byly použity na přímou pomoc ukrajinským válečným uprchlíkům.

Centrum pomoci v prostorách Tipsportu

Prostory bývalého sportbaru na rohu ulic Politických vězňů a České dala Nadace Tipsport k dispozici městu Beroun, které ve spolupráci s Charitou v objektu zřídilo Centrum pomoci. To zajišťuje koordinaci pomoci ukrajinským uprchlíkům a slouží i jako sběrné a výdejní místo pro materiální pomoc. ●

THIRTY MILLION CZK FROM THE TIPSPORT FOUNDATION FOR UKRAINE

text: Michal Peterka, **foto:** Tadeáš Skuhra

The Tipsport Group has been helping Ukrainian refugees since the first day of the invasion to their country. Based on specific information from charities directly from the site of the conflict, Tipsport has so far allocated a total of 30 million crowns for immediate assistance to war-torn Ukraine.

Nadace Tipsport podporuje výsadbu stromů po celé České republice v rámci dlouhodobého projektu Jeden Čech, jeden strom, jehož cílem je zapojit do sázení co nejvíce zájemců.

The Tipsport Foundation supports the planting of trees throughout the Czech Republic as part of the long-term One Czech, One Tree project, the aim of which is to involve as many people as possible in the planting.

Immediately after the outbreak of the attack on Ukraine, the Tipsport Foundation was one of the first non-profit organizations to send financial aid to the Post Bellum fund-raising campaign to purchase bulletproof vests, helmets, protectors, drones, sleeping bags, tents and medical supplies. Additional funds were provided to the Endowment Fund for Independent Journalism, which supports Czech reporters heading for the war zone and Ukrainian media and journalists at the site.

"Since the beginning of the conflict, we have been very intensively supporting large and small non-

profit organizations, and at the same time we have been implementing our own forms of assistance. For example, the Tipsport Foundation as the founder of the Czech-English primary school Via Beroun has made a classroom available to Ukrainian children and teachers. We also provided our Ukrainian refugees with free accommodation in Beroun, and vacated some premises in the city centre for the partner organization Charita Beroun that needed to set up a special help centre," Lucia Štefánková, Director of the Tipsport Foundation, describes the scope of activities to help Ukrainian refugees.

Via Beroun School has opened a class for Ukrainian children

In mid-March, the Czech-English primary school Via Beroun opened a special one-class school for a total of 16 children from Ukraine who had to leave their homeland unexpectedly due to the war. Since the first day the children have been taught in their mother tongue by a Ukrainian teacher, whose fate is similar to the ones of her pupils. All costs connected with the operation of this class for Ukrainian pupils have been covered by the Tipsport Foundation.

Grant call Ukraine 2022: Helping the people in the Beroun region

Funds in the total amount of CZK 1,000,000 were also provided through a foundation grant to public benefit organizations in the Beroun region which are dealing with the current humanitarian crisis connected with the military conflict in Ukraine. The aim of the grant call is providing long-term support for projects to help families and individuals who have been coming to the Beroun region because of the war. The million was divided to the last crown among nine non-profit organizations which run, for example, adaptation groups and organize summer activities for Ukrainian children or take care of food aid, coordination of job and accommodation offers or accommodation itself.

Czech language courses for refugees in Beroun

In addition to this grant, the Tipsport Foundation intensively supports Czech language courses in the Beroun region. It participates financially in language courses at the Jill Language School in Beroun. Courses for Ukrainian refugees are also offered by PaedDr. Henrieta Mottlová and the primary school in the town of Zdice. The Beroun Municipal Library also organizes Czech courses under the auspices of the town of Beroun. The interest in these courses, which are directed to individual schools by the Beroun Help Centre, is enormous at the moment, so the teaching of the Czech language will continue during the holidays.

Accommodation capacities in the Beroun region

Tipsport has allocated an entire block of flats in Beroun, which is intended for the company employees and has seven furnished flats, for Ukrainian refugees. The whole building was provided by the Tipsport Dialysis Beroun Foundation and is now inhabited by refugees whose situation is all the more complicated because they need dialysis treatment. Patients live here with their families and the Dialysis Beroun provides them with health care directly in the house.

Employee fund-raising campaign

A total of over 4.6 million CZK has been raised for the humanitarian organization People in Need by

TIPSPORT FOUNDATION

The Tipsport Foundation was founded in 2017 and operates mainly in the Czech Republic, but some projects also extend to Slovakia. The foundation aims to support and protect the environment, improve the quality of life of the inhabitants of the town of Beroun, support sports and cultural heritage, and does not forget to help the employees of the Tipsport holding.

<https://www.nadacetipsport.cz>

Podpora sportovních aktivit a ochrana životního prostředí patří k dalším hlavním aktivitám Nadace Tipsport. V souladu s tímto posláním podporuje Nadace také rozvoj sdílených kol a čisté městské mobility. Support for sports and environmental protection is among the other main activities of the Tipsport Foundation. In line with this mission, the Foundation supports the development of shared bicycles and clean urban mobility.

the employees of the Tipsport Foundation and the Tipsport Group!

Tipsport Help Centre

The premises of the former sports bar on the corner of Politických Vězňů Street and Česká Street were made available by the Tipsport Foundation to the town of Beroun, which, in cooperation with the Charita Beroun, set up the Help Centre in the building. It coordinates aid to Ukrainian refugees and also serves as a collection and dispensing point for material assistance. ○

NAVŠTIVTE ŽELEZNIČNÍ DEPOZITÁŘ NÁRODNÍHO TECHNICKÉHO MUZEA

CHOMUTOV

Běžná otevírací doba
1.4.–26.6.
9.9.–30.10.
pátek–neděle
10:00–17:00

Regular opening hours
1st April–26th June and
9th September–30th October
Friday–Sunday
10 AM–5 PM

Prázdninová otevírací doba
28.6.–4.9.
úterý–neděle
10:00–17:00

Holiday opening hours
28th June–4th September
Tuesday–Sunday
10 AM–5 PM

Včetně státních svátků.

Including public holiday

Depozitář se nachází v areálu bývalého
lokomotivního depa Českých drah v Chomutově.
Přístupová cesta je značena z Černovické ulice
z prostoru nákupního centra Globus
(směr Karlovy Vary)

The depository is located in former České dráhy
(Czech Railways company) railway depot in Chomutov.
The way to the depository is marked from Černovická
ulice within the area of Globus shopping centre
(Karlovy Vary direction).

GPS
50.456744,
13.391115

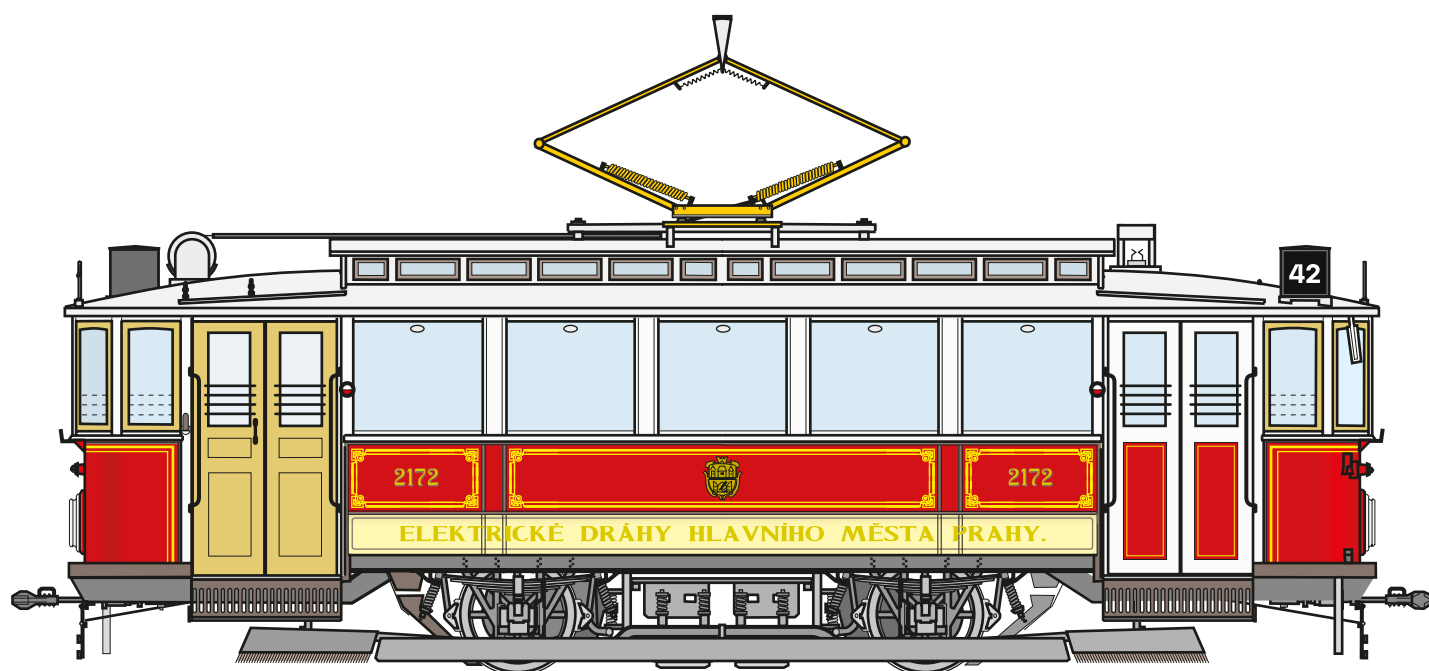
WWW.NTM.CZ
MUZEUM-CHOMUTOV.CZ

historickou tramvají k pražským věžím

EN VERSION

Vydejte se na některou
z pražských věží a získejte
slevu na jízdu historickou
tramvají.

Více informací o trase na prague.eu/tramvaj42

praha

prague
city tourism